

รายงานกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้
 สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1
 ระหว่างวันที่ 20 - 21 พฤษภาคม 2549
 27 พฤษภาคม 2549 , 3 มิถุนายน 2549

โดย นางอุทัยวรรณ จันทร์ทหาร
 ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี

คำนำ

โครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 เป็นการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ให้มีทักษะในการอ่าน การอ่านมีส่วนช่วยปรับปรุงชีวิตให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเด็กที่อยู่วัยเรียน หากมีความสามารถในการอ่านดีย่อมได้รับการยอมรับ ในทางกลับกันเด็กคนใดอ่านไม่ได้ก็ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนอย่างมาก ความสำเร็จทางการศึกษามักเป็นผลมาจากการอ่าน โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ทั้งนี้การอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ นับเป็นเรื่องยากลำบาก เนื่องจากมีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ นับว่าการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ในทักษะวิชา ด้านอื่น ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป

กิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะทางการอ่านให้กับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูผู้สอน หากไม่มีความเข้าใจในลักษณะทางการเรียนรู้ของเด็ก ย่อมเป็นเรื่องยากลำบากในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีเทคนิควิธีการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างของแต่ละบุคคล ครูควรที่จะมีเทคนิคที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน เทคนิคการสอนอ่าน ได้แก่ การสอนอ่านแบบสะกดคำ ผสมคำ การอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยค การอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ และการสอนอ่านตามแบบ การเรียนอ่านจากการเห็น การฟัง การจำรูปคำ เทคนิควิธีการสอน ได้แก่ เทคนิคการสอนแบบเล่านิทาน การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การสอนแบบใช้เกม การสอนแบบเล่นปนเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากเทคนิควิธีการที่หลากหลายทำให้เด็กอ่านออก เขียนได้ ในระดับหนึ่งนำไปสู่การรักการเรียนรู้และการอ่านเพิ่มมากขึ้น

ขอขอบคุณท่านที่ปรึกษาโครงการ ท่าน ดร.มลิวัลย์ ธรรมแสง ผู้อำนวยการหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต) ที่ให้คำปรึกษาการจัดทำโครงการ ขอขอบคุณ ดร.วาสนา เลิศศิลป์ ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทมมหานคร เขต 1 และ นายกิตติพิศ ศิริศุตร ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 ที่ให้คำปรึกษาในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน รวมทั้งคณะครูที่เข้าร่วมกิจกรรมตามโครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ในครั้งนี้

นางอุทัยวรรณ จันทหาร

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี

สารบัญ

บทที่ 1 บทนำ

หลักการและเหตุผล	1
ความสำคัญของการวิจัย	1
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	2
สมมุติฐานในการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
กรอบแนวคิดในการวิจัย	3
ระเบียบวิธีวิจัย	4

บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	5
ประเภทของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (LD)	5
ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน	6
การอ่าน	7
ความสำคัญของการอ่าน	7
ทักษะเบื้องต้นของการอ่าน	8
วิธีสอนอ่าน	9
วิธีสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ (Synthetic Method)	9
วิธีสอนอ่านแบบอ่านเป็นคำเป็นประโยค (Basal Readers's Approach)	9
วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ (Experience Approach)	10
วิธีการสอนอ่านตามแบบ	11
วิธีเรียนอ่าน	12
เทคนิคการสอน	15
เทคนิคการสอนแบบเล่านิทาน	15
เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน	17
เทคนิคการสอนแบบใช้เกม	18
เทคนิคการสอนแบบเล่นปนเรียน	18

สารบัญ (ต่อ)

กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	21
จุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	21
ประโยชน์ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	21
ผู้ส่งเสริมหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	21
รูปแบบกิจกรรมที่จัดส่งเสริมการอ่าน	22
แนวดำเนินงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของสถานศึกษา	24
แหล่งเรียนรู้บึงฉวาก	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินงาน	27
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	27
ขั้นตอนการดำเนินงาน	27
จัดอบรม	27
ประชุมคณะครูและวิทยากร.....	27
กิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน	28
ประเมินผลการดำเนินงาน	34
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 5 สรุปผล การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	44
ความสำคัญของการวิจัย	44
.....	
สมมุติฐานในการวิจัย	44
.....	
แนวทางในการดำเนินงาน	44
สรุปผลการดำเนินงาน	45
อภิปรายผล	45
.....	
ข้อเสนอแนะ	46
.....	
บรรณานุกรม	47

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก	ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษา	ข
โครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้	ค
แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	ช
แบบประเมินความสามารถด้านการอ่าน	ญ
กิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้	ถ
กำหนดการ	ท
รายชื่อนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม	น
บัญชีรายชื่อคณะครูที่เข้าร่วมกิจกรรม	ป
แบบประเมินผล	ผ
ประมวลภาพกิจกรรม	ภ

TK
park
อุทยานการเรียนรู้

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีคุณค่ายิ่งต่อการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นคว้าเพิ่มเติม ทำให้เกิดพัฒนาการไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ การอ่านมีส่วนช่วยปรับปรุงชีวิตให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเด็กที่อยู่วัยเรียน หากมีความสามารถในการอ่านดี ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียนร่วมเล่นกับเพื่อนๆ ได้ดี ในทางกลับกันเด็กคนใดอ่านไม่ได้ก็ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนอย่างมาก ความสำเร็จทางการศึกษามักเป็นผลมาจากการอ่าน โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ (Learning Disability) ซึ่งเป็นเด็กที่มีระดับสติปัญญาที่อยู่ในระดับปกติหรือมีระดับสติปัญญาสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของคนทั่วไป แต่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านต่างๆ ได้แก่ การไม่เข้าใจหรือไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาพูด การใช้ภาษาเขียน การสะกดคำ หรือความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์

เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ส่วนหนึ่งจะมีปัญหาในด้านกรจำ ทั้งการจำในสิ่งที่ได้ยินและจำจากสิ่งที่เห็น ดังนั้นเด็กจึงมีปัญหาในด้านกรเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสะกดคำ วาเลตต์ (Valett) ได้จัดลำดับพัฒนาการของเด็กเป็นขั้นต่างๆที่จะนำไปสู่กรเรียนรู้ในด้านพัฒนาการทางภาษา สิ่งที่เด็กควรจะมีคือ ความสามารถในการจำคำศัพท์ ได้รู้ความหมายของคำ สามารถเปล่งเสียงได้ ทั้งพยัญชนะต้น ตัวสะกด และพยัญชนะควบกล้ำ สามารถจำแนกเสียงพูดได้ อ่านหนังสือได้และเข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งกรที่เด็กจะอ่านหนังสือได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับอาศัยทักษะเบื้องต้นที่จำเป็น 3 ประการ คือ การจำคำ การเข้าใจความหมายของคำศัพท์และความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่าน (ผดุง อารยะวิญญู, 2542 : อ้างอิงมาจาก Valett) ในด้านการรับรู้ ถ้าเด็กไม่รับรู้คำ หรือจำคำที่เคยพบมาแล้วไม่ได้จะมีปัญหาในการอ่านมาก ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ความสามารถในการรับรู้คำและมีประมวลคำที่เรียนรู้มาจากประสบการณ์ตรงจะช่วยแก้ปัญหาในการอ่านได้มากขึ้น (อุทัย ภิรมย์รื่น, 2535)

จากเหตุผลดังกล่าว การอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านกรอ่าน จึงมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริมกรรักกรอ่านและกรเรียนรู้อย่างดี ดังนั้นกรจัดกิจกรรมส่งเสริมกรรักกรอ่านและกรเรียนรู้อย่างดีสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จะทำให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีทักษะในการอ่าน เมื่อนักเรียนมีทักษะในการอ่านทำให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น และเป็นแนวทางให้ครูและ ผู้ปกครองมีแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมกรรักกรอ่านและกรเรียนรู้อย่างดีสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ต่อไป

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูและผู้ปกครอง มีแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมกรรักกรอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

2. เพื่อให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความรักในการอ่าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ครูและผู้ปกครอง มีแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
2. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความรักในการอ่าน

สมมุติฐานในการวิจัย

กิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ ทำให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เด็กเกิดความรักในการอ่าน หาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ด้วยตนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ครู นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน และนักเรียนทั่วไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 และเขต 2 ประกอบด้วย ครูในโรงเรียนเรียนร่วม จำนวน 12 โรงเรียนละ 2 คน รวม 24 คน นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 38 คน ในโรงเรียนเรียนร่วมจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 12 โรงเรียน โดยคัดเลือกจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่โรงเรียนเรียนร่วมได้จัดทำสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียน และนักเรียนทั่วไป เลือกโดยเจาะจง จำนวน 12 คน จากโรงเรียน

เรียนร่วมที่มีนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้เข้าร่วมกิจกรรม

2. แผนการดำเนินงาน

- a. จัดอบรมให้ความรู้การประเมินคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
- b. ประชุมวางแผนรูปแบบการดำเนินงานกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้
- c. จัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ โดยการจัดทำกิจกรรมร่วมกัน

ระหว่าง ครู นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และนักเรียนทั่วไป รูปแบบกิจกรรม แบ่งเป็น 3 ระยะ ระยะที่ 1 กิจกรรมเข้าค่ายส่งเสริมพัฒนาทักษะการอ่าน ระยะที่ 2 และ 3 กิจกรรมนำเสนอผลงาน

- d. ประเมินผลการดำเนินโครงการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ในด้าน การอ่าน การเขียน และสะกดคำ ทักษะการคิดคำนวณและด้านอื่น ๆ รวมกัน

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หมายถึง เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ในด้าน การอ่านคำ สะกดคำ ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ประถมศึกษา 1 – 3) ในโรงเรียนเรียนร่วม เขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 และเขต 2

วิธีสอนอ่าน หมายถึง วิธีการสอนอ่านแบบสะกดคำ ผสมคำ วิธีการสอนอ่านแบบจำเป็นคำ เป็นประโยค วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ และวิธีการสอนอ่านตามแบบ

เทคนิควิธีสอน หมายถึง เทคนิคการเล่านิทาน เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิคการสอนแบบใช้เกม เทคนิคการสอนแบบเล่นปนเรียน

แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ตามคณะกรรมการพิจารณาให้คนพิการได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ความสามารถด้านการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถด้านการอ่านคำ ออกเสียงและเข้าใจความหมายคำศัพท์จากคำที่กำหนดให้

ความรักในการอ่าน หมายถึง ความสนใจในการอ่านหนังสือเพิ่มขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด ถ้าเด็กอ่านไม่ได้ ก็จะไม่สามารถที่จะเรียนวิชาอื่นได้ดี เพราะจะต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นสำคัญ การให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความรักในการอ่าน เด็กจำต้องมีทักษะในการอ่านจึงจะสามารถอ่านได้ ดังนั้นวิธีการสอนอ่านภาษาไทย เช่น วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำผสมคำ การสอนอ่านแบบ จำเป็นคำเป็นประโยค วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ วิธีการสอนอ่านตามแบบ หรือเทคนิควิธีการสอนอ่าน เช่น เทคนิคการเล่านิทาน เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิคการสอนแบบใช้เกม เทคนิคการสอนแบบเล่นปนเรียน ช่วยให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สามารถอ่านหนังสือได้ เมื่อเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีทักษะในการอ่านย่อมส่งผลให้เด็กมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

1. วิธีสอนอ่าน

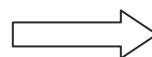
- วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำผสมคำ
- วิธีสอนอ่านแบบอ่านเป็นคำ เป็นประโยค
- วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์
- วิธีการสอนอ่านตามแบบ

2. วิธีเรียนอ่าน

- เรียนการอ่านทางการเห็น
- เรียนการอ่านทางการได้ยิน
- เรียนการอ่านโดยการจำรูปคำ

3. เทคนิคการสอน

- เทคนิคการเล่านิทาน
- เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน
- เทคนิคการสอนแบบการใช้เกม
- เทคนิคการสอนแบบเล่นปนเรียน

การรักการอ่านและการเรียนรู้
ของ
เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ระเบียบวิธีวิจัย

1. รวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลด้านเทคนิคการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากแหล่งข้อมูลต่างๆ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย
 - 2.1 แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ตามคณะกรรมการพิจารณาให้คนพิการได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
 - 2.2 แบบประเมินความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง ทักษะในการอ่านออกเสียงและเข้าใจความหมายคำศัพท์จากคำที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง ซึ่งวัดโดยการให้แบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ของศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 - 2.2.1 ประเมินทางการอ่านพยัญชนะ
 - 2.2.2 ประเมินการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว
 - 2.2.3 ประเมินการอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม
 - 2.2.4 ประเมินการอ่านคำเพิ่ม /ลด /สลับพยัญชนะ ฉีกคำ /เดาคำ /สลับคำ
3. ดำเนินการคัดกรอง ประเมิน อบรมให้ความรู้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ทางด้านการอ่าน เนื่องจากเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถในการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างกัน
4. สรุปผลการดำเนินงานการวิจัยและเผยแพร่ผลงานการวิจัยให้กับหน่วยงานอื่นๆ

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (Children with Learning Disabilities) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยา ความบกพร่องดังกล่าวจะเกี่ยวเนื่องกับความเข้าใจหรือการใช้ภาษาพูด หรือภาษาเขียน ส่งผลให้มีปัญหาในการฟัง การพูด การคิด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณ รวมถึงสภาวะความพิการด้านการรับรู้ สมอง ได้รับ บาดเจ็บ การปฏิบัติงานของสมองสูญเสียไป ซึ่งทำให้มีปัญหาในการอ่านและความเข้าใจการใช้ภาษา ทั้งนี้ไม่รวมคนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เนื่องจากความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว ปัญญาอ่อน ปัญหาทางพฤติกรรมและอารมณ์ หรือความด้อยโอกาส เนื่องจากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมหรือเศรษฐกิจ

ประเภทของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (LD)

ผดุง อารยะวิญญู (2542) ได้จำแนกเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้เป็นประเภทต่าง ๆ ตามลักษณะของปัญหาในการเรียนของเด็กได้ดังนี้

1. ความบกพร่องทางการฟังและการพูด

เด็กบางคนอาจมีปัญหาเพียงเล็กน้อย บางคนอาจมีปัญหามากในระดับที่รุนแรงแตกต่างกันไป สภาพความบกพร่องทางการฟังและการพูดนี้ เรียกว่า อเฟเซีย (aphasia) เด็กที่มีปัญหาเช่นนี้ เรียกว่า เด็กอเฟเซีย (aphasia child) ความผิดปกติในการฟังและการพูดของเด็กอเฟเซีย เป็นผลมาจากการได้รับบาดเจ็บทางสมอง (brain damage) เด็กบางคนอาจพูดไม่ชัด เช่น การพูดด้วยเสียงขึ้นจมูก การพูดติดอ่าง หรือการพูดไม่ชัดของเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางการพูดดังกล่าวไม่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ เพราะไม่เป็นอาการของการไม่เข้าใจสัญลักษณ์ทางภาษา คำศัพท์ และโครงสร้างของประโยคเหมือนเด็กกลุ่มนี้

2. ความบกพร่องทางการอ่าน

เด็กที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ อาจมีสาเหตุมาจากองค์ประกอบหลายประการ เด็กบางคนอาจขาดเรียนบ่อย เพราะต้องช่วยบิดา มารดา ในการประกอบอาชีพ บางคนต้องหาเลี้ยงครอบครัว บางคนต้องเดินทางมาไกล จึงทำให้ไม่ยอมมาโรงเรียน บางคนพูดภาษาท้องถิ่นมาแต่กำเนิด เมื่อมาเรียนภาษาไทยกลางที่ โรงเรียนจึงทำให้เด็กเรียนได้ไม่ดี เพราะอิทธิพลของภาษาถิ่นที่มีโครงสร้างของเสียงพูด คำ และประโยค ต่างกัน เด็กที่ขาดแรงจูงใจในการเรียน เกียจคร้านทำให้อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ เด็กเหล่านี้ไม่จัดเป็นเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ตามนิยามของการศึกษาพิเศษ เพราะถ้าแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ถู่วงไป เด็กก็สามารถอ่านออกเขียนได้ แต่เด็กที่มีปัญหาในการอ่านตามนิยามทางการศึกษาพิเศษ ถึงแม้จะสามารถแก้ปัญหา ดังกล่าวได้แล้ว เด็กก็ยังอ่านไม่ได้ด้วยตนเอง

3. ความบกพร่องทางการเขียน

การเขียนเป็นทักษะสูงสุดในกระบวนการทางภาษา ซึ่งประกอบด้วยทักษะทางการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน การเขียนเป็นการแสดงออก ซึ่งแนวความคิดของผู้เขียนจะต้องนำคำในภาษามาร้อยเรียงกันอย่างเป็นระบบและถูกต้องตามหลักภาษาไทย เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้มักมีความบกพร่องในการเรียงลำดับ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กไม่สามารถเขียนหนังสือได้

4. ความบกพร่องทางคณิตศาสตร์

คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ประกอบขึ้นด้วยสัญลักษณ์ เช่นเดียวกับกับวิชาภาษาไทย เด็กที่มีความบกพร่องในการรับรู้เกี่ยวกับสัญลักษณ์ อาจมีปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์

5. ความบกพร่องทางกระบวนการคิด

เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้เป็นจำนวนมาก มีความลำบากในการคิด กระบวนการให้เหตุผล หรือการกำหนดแนวความคิดรวบยอด เช่น คนปกติทั่วไปจะมองที่ภาพรวมของวัตถุก่อนจึงมองส่วนย่อย จะมองดูคนทั้งตัวก่อนว่าเขาเป็นคน (ไม่ใช่หุ่น) แล้วจึงพิจารณารายละเอียดว่าเขาเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย เขาเหมือนญาติพี่น้องเราหรือไม่ เป็นต้น แต่เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้อาจไม่มองเช่นนั้น

6. ความบกพร่องทางด้านอื่น ๆ

ความบกพร่องทางด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อาจจำแนกออกเป็น 3 ด้านคือ ความบกพร่องเกี่ยวกับสมาธิ ความบกพร่องด้านการรับรู้ และความบกพร่องด้านการเคลื่อนไหว นักจิตวิทยาหลายคน กล่าวว่าความบกพร่องทั้ง 3 ด้าน เป็นลักษณะหนึ่งของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ แต่นักจิตวิทยาหลายคนไม่เห็นด้วย

ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

1. จำตัวอักษรไม่ได้ ทำให้อ่านเป็นคำไม่ได้
2. จำตัวอักษรได้บ้าง แต่อ่านเป็นคำไม่ได้
3. ความสามารถในการอ่านต่ำกว่านักเรียนอื่นในชั้นเรียนเดียวกัน
4. ระดับสติปัญญาของเด็กอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยหรือมากกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เมื่อวัดโดยใช้แบบทดสอบเชาว์ปัญญาที่เชื่อถือได้
5. เด็กบางคนอาจมีความไวในการใช้สายตา
6. เด็กบางคนอาจมีความไวในการฟัง
7. พูดไม่เป็นประโยค
8. เด็กสามารถเข้าใจภาษาได้ดี หากให้เด็กฟังหรือมีคนอ่านหนังสือให้ฟังหรือฟังจากเทป แต่ถ้าให้อ่านเองเด็กจะอ่านไม่ได้ อ่านไม่เข้าใจหรือจับใจความไม่ได้
9. อ่านโดยสลับตัวอักษร เช่น กบ เป็น บก
มอง เป็น ของ
ยอด เป็น ดอย

กาบ เป็น บาก เป็นต้น

10. ไม่เข้าใจว่าตัวอักษรใดมาก่อน-หลัง ตัวอักษรโดยอยู่ทางซ้ายหรือขวา

11. ไม่สามารถแยกเสียงสระในคำได้ เช่น ะหว่าง น้ำลง กับแมลง เด็กมักอ่าน คำแมลง ว่าแม

– ลง หรือ มะ- แลง – ลง เป็นต้น

เด็กกลุ่มนี้มีศัพท์ของวิชาการเรียกว่า ดิสเล็กเซีย (dyslexia) เด็กที่มีปัญหาในการอ่าน เรียกว่า เด็กดิสเล็กเซีย (dyslexia child) เด็กแต่ละคนอาจมีพฤติกรรมดังกล่าวมากบ้านน้อยบ้าง แตกต่างกันไป

การอ่าน

การอ่าน เป็นกระบวนการทางสมองที่แปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ที่เห็น จากผู้เขียนถึงผู้อ่าน โดยผ่านกระบวนการคิด ระลึกถึงคำต่าง ๆ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมเกิดความเข้าใจและสื่อความหมาย ซึ่งรวมไปถึงความสามารถถอดความหมายจากสัญลักษณ์นั้น ๆ ออกมาเป็นคำพูด โดยการผสมผสานเสียง เพื่อใช้ในการออกเสียงให้ตรงกับคำพูด ระหว่างผู้เขียนกับผู้อื่นให้เข้าใจตรงกัน

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ในทักษะ วิชา ด้านอื่น ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตต่อไป ดังนั้นการอ่านจึงมีความสำคัญดังนี้

1. การอ่านเป็นพื้นฐานของการเรียนวิชาอื่นๆ ทั้งนี้เพราะต้องการหาความรู้ในสาขาวิชาต่างๆ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือ

2. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง

3. การอ่านเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เป็นผู้ที่สำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะได้อ่านเอกสารความรู้ นำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ และพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จ

4. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการวิเคราะห์ ตัดสินใจในการเลือก

5. การอ่านเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของแต่ละคน

6. การอ่านเรื่องราวต่างๆในอดีต เช่น ศิลปินกรีก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้อนุชนรุ่นหลังรู้จักอนุรักษมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

7. การอ่านนับเป็นกิจกรรมสำคัญในการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ได้รับความเพลิดเพลินและพัฒนาด้านจิตใจอีกด้วย

8. การอ่านช่วยให้ผู้เรียนทราบและสามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม พัฒนาตนเอง และอาชีพของตนได้

9. การอ่านเป็นกระบวนการถ่ายทอดความรู้สึกและความต้องการระหว่างบุคคลกับบุคคล

10. การอ่านสามารถตอบสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้รับประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศ และชื่อเสียง ฯลฯ

11. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ที่ช่วยให้การดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ทั้งในด้านการกิจส่วนตัวและการประกอบอาชีพการงานต่างๆในสังคม

จุดมุ่งหมายของการสอนอ่านเป็นระดับชั้น

ประเทิน มหาจันทร์ (2530) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนอ่านเป็นระดับชั้น คือ

1. การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษาตอนต้น

การสอนอ่านในระดับนี้จะเน้นไปในเรื่องของทักษะพื้นฐานสำหรับการอ่านทั่วไป เด็กในระดับนี้จะเรียนอ่านโดยทั่วไป เรียนคำศัพท์ที่พบเห็นโดยทั่วไป เรียนวิธีการทำความเข้าใจคำศัพท์ใหม่ๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการสร้างความคิดรวบยอดใหม่ และการทำความเข้าใจความหมายของคำเพิ่มขึ้น ทำความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ในคำได้อย่างกว้างขวาง รู้จักวิธีการอ่านที่ถูกต้อง เด็กสามารถสร้างนิสัยรักการอ่าน สร้างความสนใจ และมีรสนิยมที่ดีในการอ่าน รู้จักอ่านเพื่อความบันเทิง และอ่านเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ รู้จักอ่านเพื่อการเข้าใจและอ่านเพื่อความซาบซึ้ง

2. การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

การอ่านในชั้นประถมศึกษาตอนปลายเป็นการอ่านที่ต้องการความถี่ถ้วน รอบคอบ เพื่อความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ดังนั้น ผู้อ่านจึงจำเป็นต้องใช้ขำยความ เพื่อเป็นเครื่องช่วยในการทำความเข้าใจความหมายถูกต้อง ในระยะนี้เด็กจำเป็นต้องฝึกอ่านอย่างวิเคราะห์ และจะเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเพื่อการอ่านข่าวสารในหนังสือพิมพ์รายวัน อ่านวารสาร อ่านตำรา ได้อย่างเข้าใจ และในช่วงเวลาเช่นเดียวกัน ที่เด็กพัฒนาความสนใจและรสนิยมที่ถาวรเกี่ยวกับการอ่านร้อยแก้ว คำประพันธ์และบทละคร

ทักษะเบื้องต้นของการอ่าน

ประเทิน มหาจันทร์ (2530) การสอนอ่านจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจมิติหรือขอบข่ายในการสอนอ่าน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อการเรียนการสอน

1. ทักษะทางการรับรู้

2. ทักษะในการเข้าใจคำพูด ซึ่งหมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจคำและความหมายของคำ
3. ทักษะในการเข้าใจความหมายของภาษา ซึ่งหมายรวมถึงความสามารถในการปฏิบัติตามคำสั่ง หรือคำแนะนำ
4. ทักษะในการจำคำ
5. ทักษะในการค้นคว้า
6. ทักษะในการอ่านออกเสียง
7. ทักษะในการทำความเข้าใจความหมายแฝงของอนุচ্ছেน การจับใจความ การประมวล สรุป การทำนายผล การเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน การตรวจสอบแนวคิด
8. ทักษะในการอ่านเพื่อความซาบซึ้ง รวมถึงการเข้าใจในอารมณ์ของผู้เขียน ความมุ่งหมายตลอดถึงลักษณะของเรื่อง

วิธีสอนอ่าน

1 วิธีสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ (Synthetic Method)

วิธีสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ ได้แนวคิดมาจากการที่มนุษย์ใช้เสียงของภาพ ทั้งนี้วิธีสอนอ่านแบบสะกดตัวผสมคำ เป็นส่วนหนึ่งของวิธีสอนอ่านแจกลูกหรือประสมคำ แต่แยกออกมาให้มองเห็นชัดเจน ตัวอย่างการสะกดคำ เช่น แ - ผ - น อ่านว่า “แผน” ไ - ป อ่านว่าไป วิธีการสอนอ่านแบบสะกดตัว ทั้งนี้ทักษะการอ่านและทักษะการเขียนนั้นก็ย่อมจะต้องมีการสะกดคำรวมอยู่ด้วย จึงทำให้การอ่านและการสะกดคำมีความสัมพันธ์กันในแง่ของการใช้ทักษะทางภาษามากพอสมควร ซึ่งจากการวิจัยทางภาษาของต่างประเทศ รายงานความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสะกดคำ และความสามารถในการอ่านมีอยู่ค่อนข้างสูงมากในระดับประถมศึกษา เป็นต้นว่า เด็กที่สะกดคำเก่งมักจะเป็นเด็กที่อ่านเก่ง และเด็กที่อ่านไม่เก่งก็มักจะเป็นเด็กที่สะกดคำไม่เก่ง แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าเด็กที่สะกดไม่เก่งจะต้องเป็นเด็กที่อ่านไม่เก่งเสมอไป นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กสามารถสะกดคำต่างๆที่เขาสามารถอ่านได้ถูกต้อง และแม่นยำกว่าคำที่เขาอ่านไม่ออก

2 วิธีสอนอ่านแบบอ่านเป็นคำเป็นประโยค (Basal Readers's Approach)

วิธีสอนอ่านแบบนี้ มุ่งให้อ่านเฉพาะคำหรือเรื่องราวที่มีความหมาย โดยมีภาพเป็นเครื่องล่อใจ ภาพช่วยในการอ่าน ภาพเป็นแนว (Cue) ช่วยบอกเรื่อง เป็นที่สนใจให้เด็กอยากอ่าน การอ่านแบบเป็นคำ เป็นประโยค ซึ่งสอดคล้องกับจิตวิทยาในการสอนอ่านตามทฤษฎีเกสตัลท์ (Gestalt Theory) ที่ว่าการเรียนรู้เป็นส่วนรวม คือ อ่านเป็นคำ ๆ เป็นประโยค แล้วจึงแยกสะกดตัวผสมคำ ฝึกอ่านภายหลังซึ่งมีส่วนสอดคล้องสนองความต้องการความสนใจ และทันใจของผู้เรียน (รู้เรื่องหรือ ความหมายได้ทันอกทันใจ) ทำให้เด็กอยากอ่านทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

1. บทเรียนอ่าน มีภาพช่วย เป็นเครื่องล่อใจให้อยากอ่าน

2. ลักษณะของบทอ่านเป็นเรื่องราว น่าสนใจสำหรับเด็ก
3. คำที่เด็กอ่านควรเป็นคำที่เด็กคุ้นเคย หรือมีประสบการณ์ในการพูดของเด็กมาก่อน เมื่อเด็กอ่านคำเหล่านั้นจะเข้าใจได้ดี เพราะเคยใช้พูดจากัน
4. แต่ละบทอ่านใช้คำน้อยคำ มีการซ้ำคำ ช่วยให้จำแนก ใช้เป็นตัวนำในการแจกลูกได้ดี นั่นคือมีคำแม่บท (Key word)
5. การดำเนินเรื่องรวดเร็ว สอดคล้องกับช่วงความสนใจของเด็ก ทำให้เด็กกระตือรือร้นที่จะอ่าน ไม่ต้องใช้เวลานาน (ถ้านานเกินช่วงความสนใจ 10-15 นาที เด็กจะเริ่มเบื่อก่อนที่จะฝึกอ่าน) โดยเฉพาะเด็กที่เริ่มเรียน

การสอนอ่านแบบอ่านเป็นคำเป็นประโยค จะต้องสอนให้อ่านเรื่องราวทีละประโยค เพื่อมุ่งให้ฟังการอ่านแล้วรู้เรื่อง ฟังหลาย ๆ ประโยคก็สามารถสรุปเรื่องได้ (ฝึกทักษะในการฟังไปด้วย) จึงมีความสอดคล้องกับความหมายของการอ่าน คือ อ่านได้ หรือสอนอ่านเพื่อให้อ่านได้ และยังมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติที่มาของตัวอักษรที่ใช้ภาพเป็นสื่อในการอ่านอีกด้วยการใช้ภาพเป็นสื่อในการอ่าน จึงเป็นการส่งเสริมการอ่านเพื่อการอ่านได้

3 วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ (Experience Approach)

ประสบการณ์ทางภาษาเป็นประสบการณ์ที่เด็กมีมาตั้งแต่เกิด การสอนอ่านโดยวิธีประสบการณ์ทางภาษาจึงเป็นวิธีที่เป็นธรรมชาติที่สุด คือนำการประสานกันระหว่างภาษากับกิจกรรมมาใช้เป็นการนำวัตถุกับวิธีการมาใช้ร่วมกัน เด็กจึงใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงความคิดและความรู้สึกต่าง ๆ ในกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การแสดงความคิดและความรู้สึกโดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือนี้ เด็กกระทำด้วยความประทับใจ ดังนั้น ในการสอนอ่านด้วยวิธีภาษาและประสบการณ์จึงต้องอาศัยความประทับใจเป็นหลัก

การสร้างวัสดุขึ้นใช้ในการสอนด้วยวิธีภาษาและประสบการณ์ กระทำได้ทั้งเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล เด็กบางคนถนัดที่จะกระทำเป็นรายบุคคล แต่เด็กบางคนต้องกระทำร่วมกับผู้อื่น ครูจะต้องเข้าใจ พื้นฐานของเด็กแต่ละคนและจัดกิจกรรมให้เหมาะสม ในการสร้างวัสดุขึ้นใช้ในการสอนควรจัดให้มีกิจกรรมเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นกระตุ้นให้มีการอภิปราย

ขั้นนี้ได้แก่การเร้าให้เด็กพูดสิ่งที่เด็กรู้ หรือมีประสบการณ์มาก่อน เช่น จากการศึกษาไปทัศนศึกษานอกสถานที่ จากการศึกษาจากภาพยนตร์ หรือภาพยนตร์ จากการศึกษาจากเรื่องให้ฟัง และจากที่เด็กได้ชมรายการโทรทัศน์ เป็นต้น เรื่องต่าง ๆ ที่จะนำมาอภิปรายซึ่งเด็กเคยมีประสบการณ์มาแล้ว และเป็นที่น่าสนใจของเด็กนั้น เด็กทุกคนมีโอกาสเสนอต่อที่ประชุมได้ ส่วนครูเป็นผู้ที่คอยให้การแนะนำที่เหมาะสมในการเลือกหัวข้อ สำหรับการอภิปราย

ขั้นที่ 2 ขั้นสร้างเรื่อง

เมื่อเด็กได้มีโอกาสพูดถึงเรื่องที่แต่ละคนสนใจแล้ว ครูควรหาโอกาสกระตุ้นให้เด็กได้พูดเรื่องนั้น สมมติว่า ทุกคนเห็นพ้องต้องกันว่า ควรมีการอภิปรายถึงเรื่องการไปเที่ยวสวนสัตว์ ซึ่งเด็กทุกคนมีประสบการณ์มาแล้ว เนื่องจากครูเพิ่งพาไปดูมาเมื่อวันก่อน ครูจึงจัดให้มีการอภิปรายถึงเรื่องการไปเที่ยวสวนสัตว์ โดยครูเป็นผู้คอยซักถามและให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 3 การสร้างทักษะเกี่ยวกับคำ

เมื่อเด็กสามารถสร้างแผนภูมิประสบการณ์ขึ้นมาได้แล้ว ไม่ว่าจะโดยอาศัยความช่วยเหลือของคุณ หรือไม่ว่าจะเป็นการเขียนส่วนบุคคลก็ตาม แผนภูมิประสบการณ์ดังกล่าวถือได้ว่าเป็นตำราการเรียนอ่านเล่มแรกของเด็ก ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของเด็ก และเด็กได้มีส่วนในการสร้างตำราดังกล่าวขึ้นมาเอง ผลงานดังกล่าวย่อมมีความหมายต่อเด็กมากกว่าหนังสือที่ครูจัดหามาให้อ่าน หรือหนังสือที่เด็กซื้อมาเอง การที่เด็กได้อ่านสิ่งที่เด็กมีพื้นฐานเป็นทุนอยู่แล้ว ได้อ่านสิ่งที่มีความหมายต่อเด็ก และได้อ่านสิ่งที่เด็ก สร้างขึ้นมาเองด้วยตนเอง เหล่านี้เป็นปัจจัยที่ทำให้การอ่านของเด็กเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4 วิธีการสอนอ่านตามแบบ

การสอนอ่านตามแบบ เป็นเทคนิคการสอนอ่านที่ใช้วิธีการจับคู่อ่าน (Reading Pairs) โครงสร้างของเทคนิคนี้ เป็นการผสมผสานกับยุทธศาสตร์การสอนอ่านที่สำคัญหลายประการ เช่น การเรียนรู้ที่จะอ่านโดยการอ่าน (Learning to Read by Reading) ใช้ระยะเวลาในการทำงานสูง (High Rates of Time on Task) การเลียนแบบนักอ่านที่มีความสามารถในการอ่าน (Modelling by a Competent Reader) และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม (A Supportive Environment) เป็นเทคนิคการสอนที่มีองค์ประกอบในการสอนอ่านหลายอย่าง โดยการใช้เพื่อนสอนเพื่อนหรืออาสาสมัครช่วยในการสอนอ่าน วิธีนี้สร้างขึ้นมาบนพื้นฐานของการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าการได้รับการสนับสนุนหรือการทำงานกับแม่แบบที่ได้รับการฝึกมาอย่างเหมาะสม ทำให้เด็กทุกคนมีโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการอ่านโดยเฉพาะเด็กที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง

วิธีการสอนอ่านตามแบบ ประกอบด้วยขั้นตอนทั้งหมด 6 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 อ่านตามแบบ (Modeling)

- ผู้ช่วยสอนการอ่านจะอ่านคำตามที่คู่อ่านชี้คำนั้น โดยใช้คู่อ่านชี้คำในหนังสือโดยเรียงจากซ้ายไปขวา (การชี้นิ้วไปตามตัวอักษรเป็นการบอกตำแหน่งของคำที่อ่านและฝึกการเคลื่อนไหวของสายตา)
- ผู้ช่วยอ่านจะอ่านในอัตราความเร็วเท่าที่คู่อ่านจะสามารถชี้คำนั้น ๆ ได้สบาย ๆ และจะต้องไม่อ่านเร็วกว่าคู่อ่านชี้คำ ๆ นั้น

ขั้นที่ 2 ค้นหาคำ (Word Search)

- ให้คู่อ่านปิดเนื้อเรื่องที่อ่านด้วยมือทั้งสองข้าง
- ผู้ช่วยสอนการอ่าน อ่านออกเสียงคำที่อยู่ในเรื่องดัง ๆ 1 คำ แล้วให้คู่อ่านอ่านออกเสียงตาม
- ให้คู่อ่านเปิดมือออก และให้ค้นหาคำที่อ่านออกเสียงในเรื่องคำนั้น

ขั้นที่ 3 ฝึกอ่านคำ (Word Practice)

- ผู้ช่วยสอนการอ่าน ชี้ไปยังคำใดคำหนึ่ง que เลือกให้ผู้อ่าน เพื่อค้นหาคำ และให้ผู้อ่านออกเสียงอ่านให้ดัง ๆ

- ผู้อ่านควรอ่านคำนี้ซ้ำ ๆ และอ่านซ้ำให้ครบ 6 คำ (ตามขั้นที่ 2)

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบคำอย่างรวดเร็ว (Quick Word Check)

- ผู้ช่วยสอนการอ่าน ชี้คำใดคำหนึ่ง que เลือกไว้ในขั้นที่ 2

- ผู้อ่าน อ่านออกเสียงคำตาม que ผู้ช่วยสอนการอ่านชี้ จนครบ 6 คำ

ขั้นที่ 5 อ่านคู่กัน (Paired Reading)

- ผู้ช่วยสอนการอ่านจะอ่านเนื้อเรื่องไปพร้อม ๆ กับผู้อ่าน ผู้ช่วยสอนการอ่านต้องพยายามอ่านล่วงหน้าผู้อ่านเล็กน้อย

- ในขณะที่อ่านพร้อมกันให้ผู้อ่านชี้ตัวหนังสือนั้นไปด้วย ส่วนผู้ช่วยสอนการอ่านพยายามอ่านให้เร็วเท่า ๆ กับที่ผู้อ่านชี้

ขั้นที่ 6 อ่านตามลำพัง (Reading Alone)

หลังจากที่ได้รับการฝึกมาทั้ง 5 ขั้นแล้ว จะทำให้ผู้อ่านมีความมั่นใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น ในขั้นนี้ผู้อ่านจะอ่านออกเสียงด้วยตนเอง พร้อมกับชี้ตัวหนังสือไปด้วยหากผู้อ่านเกิดความลังเลผู้ช่วยสอนการอ่านสามารถอ่านนำได้เช่นกัน

จากวิธีการสอนอ่านตามแบบ ทั้ง 6 ขั้นตอนนั้นสิ่งสำคัญ คือการฝึกตัวผู้ช่วยสอนการอ่านให้มีความเข้าใจถึงวิธีการสอนจนเกิดความชำนาญให้มากที่สุด และจะต้องเป็นบุคคลที่มีความต้องการที่ช่วยให้ผู้อ่านได้พัฒนาการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพและในแต่ละขั้นตอน สิ่งสำคัญที่ควรทำหากผู้อ่านไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ผู้ช่วยสอนการอ่านควรจะทำกร ปรับวิธีการสอน เช่น สอนซ้ำ ๆ จนผู้อ่านเกิดความมั่นใจ จากนั้นก็สอนในขั้นต่อไป เป็นต้น

วิธีเรียนอ่าน

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อ่านจะสามารถที่จะเรียนการอ่านได้ 3 ทางด้วยกัน คือ

1. **วิธีเรียนอ่านทางการเห็น** เด็กใช้สายตาอ่านภาพที่สัมพันธ์กับคำ หรือ อ่านบัตรคำประกอบภาพ พอรู้จักเรียกชื่อภาพนั้นเขาก็อ่านคำได้ ซึ่งถือว่าเป็นวิธีอ่านที่ง่ายที่สุด บัตรประกอบภาพ ก็อ่านกิริยาอาการของภาพ แล้วพูดเป็นประโยคตาม que เห็นภาพนั้น ๆ อ่านภาพบอกเรื่องแล้วฝึกอ่านคำได้

ภาพเป็นหัวใจสำคัญที่เด็กใช้ช่วยในการอ่าน แบบเรียนก็ดี หนังสือสำหรับเด็กก็ดี น่าจะใช้ประโยชน์จากภาพ นำมาช่วยในการอ่านให้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อจะส่งเสริมให้เด็กประสบความสำเร็จจากการอ่านแต่ต้น เด็กจะได้มีกำลังใจในการอ่านมากขึ้น เมื่อเด็กมีกำลังใจและสนใจในการอ่านแล้วย่อมนำไปฝึกอ่านหนังสือได้ดี

การฝึกทักษะในการจำแนกภาพ

ทักษะทางการเห็นมีความเกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลในการอ่านมากกว่าทักษะด้านอื่น ๆ เด็กที่มีความสามารถในการจดจำภาพของตัวอักษรได้แม่นยำ ย่อมจะอ่านได้ดีกว่าเด็กที่ไม่สามารถจดจำตัวอักษรได้ว่าตัวอักษรใดเป็นตัวใด เช่น จำตัว ว เป็น จ จำตัว ถ เป็น ภ จำตัว ผ เป็น พ หรือ จำตัว ล เป็น ส เป็นต้น ยิ่งกว่านั้นยังไม่สามารถจำแนกได้ว่าคำที่เด็กพบมีความแตกต่างกันอย่างไร เช่น คำว่า กรม กับ กลม ไต่ะ กับ ใเปะ แหวน กับ แหนม หนวด กับ หมวก หยก กับ หยอด เป็นต้น ความสามารถในการเห็นความเหมือนกัน และความแตกต่างกันของคำ มีความสำคัญกว่าการเห็นความแตกต่างของตัวอักษรในการอ่านหนังสือของเด็ก นอกจากนั้นความสามารถในการเห็นความแตกต่างของสิ่งอื่น ๆ ที่มีใช้ภาษา เช่น พวงกุญแจ หรือ สิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น มีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลในการอ่าน

การฝึกฝนให้เด็กสามารถจำแนกภาพได้ ทำให้เด็กสามารถจำตัวอักษรและจำคำได้ดียิ่งขึ้น และความสามารถในการจำตัวอักษรที่ดี การจำคำที่ดีช่วยให้อ่านได้เร็วขึ้น ซึ่งเชื่อว่าการรับรู้เกี่ยวกับเรื่องที่มีใช้ตัวอักษร ช่วยให้เกิดความสามารถในการจำแนกภาพซึ่งจะนำไปสู่การจดจำตัวอักษรและจำคำได้

ทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการอ่านได้แก่ความสามารถในการวิเคราะห์และสังเคราะห์คำที่มองเห็นด้วยสายตา ในขั้นแรก ๆ เด็กจำเป็นต้องรู้จักสังเกตความเหมือนกัน และความแตกต่างกันของรูปร่างของวัตถุ รูปภาพ รูปทรงเรขาคณิต และคำที่เขียนเป็นสัญลักษณ์ ในการฝึกให้เด็กรู้จักสังเกตความแตกต่างของคำ ซึ่งมีหลักอยู่ว่า ความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับความสามารถในการเห็นความแตกต่างระหว่างคำที่อ่านกับคำอื่น ๆ เด็กจะสามารถเห็นความแตกต่างของคำได้ดีกว่าการเห็นความเหมือนกัน ของคำ

2. วิธีเรียนอ่านทางการได้ยิน ให้หูวิเคราะห์เสียงและผสมเสียงอ่านเป็นคำ ๆ การอ่านลักษณะนี้ เด็กจะใช้เสียงพาไป (Sound blending) มาช่วยในการอ่าน และการอ่านแบบนี้บางทีเด็กเกือบไม่ใช้สายตาช่วยในการอ่านเลย (ถ้าอ่านเป็นกลุ่ม) ถ้าสังเกตเด็กอ่านบทแจกลูกแม่ ก.กา หรือคำที่มีตัวสะกดด้วย เด็กก็สามารถใช้เสียงพาไป เช่น จาน จออาจา , จานอ = จาน พอหัวหน้าออกเสียงตัว งอ เด็กสามารถไล่สะกดคำได้ทันที เพราะได้แนวจากโครงสร้างของคำที่อ่านมาแล้วช่วยการอ่านนั่นก็คือ การไล่สะกดคำอ่านโดยใช้เสียงพาไป การเรียนอ่านด้วยหูของเด็ก จะมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติที่มาของภาษา (ตัวอักษร) ที่ใช้เสียงของภาพในการสื่อ แล้วยังมีส่วนสัมพันธ์กับวิธีการสอนแบบสะกดตัวผสมคำอีกด้วย

การฝึกทักษะในการจำแนกเสียง

การรับรู้โดยการได้ยิน ประกอบด้วยความเฉียบคมของการฟัง ความเข้าใจ การจำแนกความแตกต่างของเสียงที่ได้ยินและความสามารถในการจดจำเสียงที่ได้ยิน องค์ประกอบเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างแยกไม่ออก ความสามารถในด้านใดด้านหนึ่งมิได้ส่งผลไปถึงความสามารถอีกด้านหนึ่งได้ เด็กที่มีความเฉียบคมในการฟัง คือฟังได้เร็ว ย่อมช่วยส่งเสริมให้การอ่านดีขึ้น แต่เด็กที่มีความสามารถในการฟังปานกลาง มิได้หมายความว่าอ่านไม่ได้ดี เรื่องนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้าน

ความสามารถในการจำแนกเสียงช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างถูกต้อง และความสามารถในการจำแนกเสียงนั้นสามารถพัฒนาได้โดยการฝึกฝน ซึ่งอาจกระทำได้โดยให้ฝึกฟังเสียงดนตรี เสียงจากเครื่องบันทึกเสียง เสียงจากวิทยุกระจายเสียง เสียงพูด เมื่อเด็กสามารถจำแนกประเภทของเสียงได้แล้ว ครูควรฝึก โดยอาศัยความเกี่ยวพันของเสียงที่ได้ยินกับเสียงของพยัญชนะ หรือเสียงของคำ เมื่อเด็กเรียนอ่านเด็กก็จะสามารถโยงเสียงกับคำที่เด็กเห็นได้อย่างถูกต้อง เห็นความแตกต่างของเสียงคำต่าง ๆ เช่น คำว่า ข้าว เข้า เข่า ข่าว ข่า ฉ่า ฉี้ยว ฉี้ยว ฉี่ยน ฉียง ปลา ปลาย ปราง ปราม ปาก ปาด บัก บัด เป็นต้น สิ่งที่สำคัญสำหรับการฝึกก็คือ ในการฝึกฝนนั้นมิใช่ให้เด็กฟังแต่เสียงอย่างเดียว แต่ควรให้เด็กได้ฟังเสียงควบคู่ไปกับการเห็นภาพของคำนั้น ๆ ด้วย และจะต้องฝึกให้เด็กออกเสียงคำนั้นด้วย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการอ่านออกเสียงในโอกาสต่อไป เมื่อเด็กมีความสามารถในการจับคู่ระหว่างเสียงกับคำได้อย่างถูกต้องแล้วต่อไปเด็กก็ควรได้รับการฝึกอ่านคำและจำคำ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านให้สูงขึ้น

ความสามารถในการจำแนกเสียง เป็นความสามารถที่จะบอกได้ว่าเสียงใดต่างกันหรือเหมือนกันอย่างไร ความสามารถออกเสียงนั้นได้อย่างถูกต้อง ยิ่งกว่านั้นถ้าหากเด็กจับเสียงของคำที่มีพยางค์เดียวหรือหลายพยางค์ได้ไม่ครบถ้วนหรือไม่หมดจด เด็กจะไม่สามารถโยงคำที่เขียนเป็นสัญลักษณ์กับเสียงของคำด้วยกันได้

ในภาษาไทย เสียงของคำบางคำมีความแตกต่างกันน้อยมาก การที่เด็กจะจำแนกคำเหล่านี้ ออกจากกันได้ก็ด้วยการฝึกหัดฟังเสียง และฝึกหัดออกเสียงอยู่เสมอจนเกิดความเคยชิน การฝึกฝนเบื้องต้นครูควรให้เด็กฝึกจำแนกความแตกต่างของเสียงตัวอักษรเสียก่อน แล้วจึงฝึกจำแนกความแตกต่างของคำที่มีตัวอักษรเหล่านั้น ตัวอักษรที่มีเสียงคล้ายคลึงกัน เช่น เขียว-เคียว ชม-คม ขน-คน เพย-เพย ผัน-พัน สบาย-ชบาย เรื่อย-เลื่อย เรียบ-เลียบ เหง-เฮง เป็นต้น คำที่มีสระและตัวสะกดที่ออกเสียงคล้ายคลึงกันทำให้ออกเสียงใกล้เคียงกัน เป็นการยากแก่เด็กในการจำแนกความแตกต่างของเสียง เช่น มี-มือ เพ-แพ เหยียบ-เหยือก ปาง-ปาน ปาก-ปาด กราด-กรวย หนู-หมู เป็นต้น

3. วิธีเรียนอ่านโดยการจำรูปคำ โครงสร้างและรูปคำของตัวอักษรที่มีความหมายเด่น และได้อ่านซ้ำ ๆ บ่อยครั้งก็จะจำได้ดี เพราะนี่ภาพออกได้เด่นชัด ความหมายของภาพที่เด็กแหล่งจากคำอ่าน จะมีความสัมพันธ์กับคำที่จำได้ การจำรูปคำจึงเป็นการเรียนอ่านทางสมอง โดยสมองจะระลึกภาพได้จากการเข้าใจความหมายของคำนั้น ๆ เช่น เด็กอ่านคำว่า ยักษ์แล้วระลึกถึงรูปยักษ์ได้ดี เพราะเคยเห็นภาพยักษ์จาก โทรทัศน์หรือหน้าประตูโบสถ์ วิหาร หรือชิน คำว่า ยักษ์ สัตว์ และสัตว์ เด็กยอมจำคำแรกได้ดีกว่า เพราะความหมายเด่นกว่าคำอื่น

การที่เด็กเรียนอ่านโดยวิธีจำรูปคำ ต้องเป็นคำที่เด็กระลึกถึงความหมายเป็นภาพได้ภาพที่ระลึกได้จึงเป็นภาพแห่งความหมาย ซึ่งมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ ที่มาของตัวอักษรที่ใช้ความหมายของภาพ ในการสื่อ หรือแปลความหมายของคำที่จำได้นั้นเป็นภาพ และในทำนองเดียวกัน การจะเล่าเรื่องราว เด็กก็ จะต้องระลึกถึงภาพแห่งประสบการณ์ได้ก่อน ความหมายของภาพแห่งประสบการณ์ที่

ระลึกได้ก่อนเหล่านี้ เป็นทางนำที่จะให้ครูสร้างเป็นแผนภูมิประสบการณ์ใช้ในการสอนอ่านโดยใช้แผนภูมิประสบการณ์

เทคนิคการสอน

เทคนิคการสอนแบบเล่านิทาน

นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาโดยอิงความจริง หรือจินตนาการ หรือมีผู้แต่งขึ้น อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริงหรือมีการเล่าเสริมต่อ เพื่อให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน สร้างจินตนาการเกิดการเรียนรู้ สอดแทรกความคิด คุณธรรมอันดีงามเข้าสู่จิตใจเด็ก ถ่ายทอดวัฒนธรรมต่อเนื่องของผู้เล่าให้ คนรุ่นหลัง

ประเภทของนิทาน

เทพนิทานหรือเทพนิยาย หรือเรื่องราวปรัมปรา เป็นนิทานหรือนิยายที่เกินเลยความเป็นจริง เนื้อหาความเป็นจริงของมนุษย์เป็นส่วนใหญ่ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับอภินิหาร ตัวเอกหรือตัวละครเด่นๆ จะมีอภินิหารหรือเวทย์มนต์ ฤทธิ์เดช เช่น ปลาบู่ทอง ไซอิ๋ว สโนว์ไวท์

นิทานท้องถิ่นหรือนิทานพื้นบ้าน เป็นนิทานที่ถูกเล่าขานตกทอดต่อเนื่องกันมา เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตำนานพื้นบ้าน ประวัติความเป็นมาของท้องถิ่น ภูเขา ทะเล แม่น้ำ เรื่องราวของโบราณวัตถุที่มีเหตุแห่งที่มาของการสร้าง เช่น หินตาคินยาย พระยากงพระยาพาน เป็นต้น

นิทานคติสอนใจ เป็นนิทานที่เลียบเคียงเปรียบเทียบกับชีวิตและความเป็นอยู่ร่วมกันในสังคมของมนุษย์ ให้บังเกิดผลในการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ให้อย่างพินิจพิเคราะห์ละเอียดรอบครอบ ไม่ประมาท เช่น นิทานอีสป เป็นต้น

นิทานวีระบุรุษ เป็นนิทานที่กล่าวอ้างถึงบุคคลที่มีความสามารถ อดอาจ กล้าหาญ นิทานวีระบุรุษ มักเป็นเรื่องที่ถ่ายทอดเรื่องจริงของบุคคลที่สำคัญๆไว้ แต่มักสร้างฉากหรือสถานการณ์นำตื่นเต้นหรือเกินความเป็นจริง เช่น พระพุทธเจ้า ชูสีไทเฮา เป็นต้น

นิทานอธิบายเหตุ เป็นนิทานที่เป็นเรื่องราวของเหตุที่มาจากสิ่งหนึ่งสิ่งใดและอธิบายพร้อมตอบคำถามเรื่องราวนั้นๆด้วย เช่น เหตุใดถึงเรียกว่าฟ้าร้อง ฟ้าผ่า เหตุใดวัวถึงไม่ชอบสีแดง เป็นต้น

เทพปกรณัม เป็นนิทานที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลที่มีอภินิหาร เนื้อหาความเป็นจริง ลึกลับ ได้แก่ พระอินทร์ พระพรหม ทศกัณฐ์

นิทานที่มีสัตว์เป็นตัวเอก และเปรียบเทียบเรื่องราวกับชีวิตมนุษย์ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอยู่ร่วมกันในสังคมสอนจริยธรรมแฝงแง่คิดและแนวทางแก้ไขเป็นบางครั้ง เช่น นิทานอีสป นิทานชาดก

นิทานตลกขบขัน เป็นนิทานที่มีเรื่องราวเปรียบเทียบชีวิตความเป็นอยู่แต่มีมุขที่ตลกขบขัน สนุกสนานทำให้เกิดความรู้สึกเป็นสุข เช่น ยายเข้าปากกว้าง พลนิกรกิมหงวน

ประโยชน์ของการเล่านิทาน

1. ช่วยส่งเสริมสร้างพัฒนาการทางภาษา ความคิดและจินตนาการให้กับเด็ก

2. ช่วยฝึกให้เด็ก เป็นนักฟังที่ดี เข้าใจวิธีการปฏิบัติตัวขณะฟังนิทานและสามารถเก็บความตามเรื่องราวที่ฟังคนอื่นเล่าได้ตามสมควรแก่วัย

3. ช่วยให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน เพิ่มพูนความรู้จากการฟัง มีความรู้สึกรอบอุ้มและใกล้ชิดกับผู้เล่า

4. ปลูกฝังให้เด็กเป็นคนใจกว้าง ยอมรับความจริงในชีวิตประจำวัน

5. ช่วยให้ครูและผู้ใหญ่ได้ทราบถึงความรู้สึกที่อยู่ในตัวของเด็กจากการสนทนาซักถามในขณะฟังนิทาน

6. ช่วยเพิ่มพูนความรู้ทางภาษา เด็กรู้จักคำมากขึ้น รู้จักเก็บใจความและเนื้อเรื่อง

7. ช่วยสอนจริยธรรมแก่เด็ก การกล้าแสดงออก การเขียนเรียงความ และผ่อนคลายความตึงเครียด ขจัดความเบื่อหน่ายของนักเรียนขณะเรียน

8. ฝึกทักษะด้านการอ่าน ช่วยให้เกิดรักการอ่าน

9. ช่วยพัฒนาในด้านความคิดสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ ให้กับเด็ก

จากเหตุผลดังกล่าว สรุปได้ว่า การเล่านิทานมีความสำคัญต่อเด็กมาก เพราะนิทานช่วยให้เด็กเพลิดเพลิน สนุกสนาน ช่วยส่งเสริมพัฒนาการด้านต่างๆ ให้กับเด็กๆ อีกครั้ง นิทานยังมีเนื้อหาที่ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม ทำให้เด็กและผู้ฟัง เข้าใจในความดี และความงามยิ่งขึ้น

รูปแบบการเล่านิทาน

รูปแบบการเล่านิทาน คือวิธีการที่ผู้เล่านิทานจะทำให้มีทัศนคติในการสร้างเสริมการเรียนรู้ให้แก่เด็ก นอกจากการเลือกเรื่องที่มีสาระสอดแทรกแนวคิด ความรู้ ปลูกฝังคุณธรรม การดำเนินเรื่องรวดเร็ว เรื่องสั้นเข้าใจง่าย ผู้เล่านิทานที่ดีต้องมีวิธีเล่าที่จูงใจผู้ฟังด้วย เด็กไม่ต้องการคนเล่าเก่ง แต่ต้องการคนเล่าที่เข้าถึงความต้องการ ว่าเขาต้องการอะไร และเขาจะเข้าถึงเนื้อหาของนิทานได้อย่างไร ซึ่งรูปแบบการเล่านิทาน แต่ละแบบมีความจำเพาะของประสิทธิภาพการเล่าที่ผู้เล่าสามารถใช้ตามความเหมาะสม กล่าวคือ

1. การเล่านิทานปากเปล่า เป็นการเล่านิทานที่อาศัยเพียงคำพูดและน้ำเสียงของผู้เล่าไม่มีการใช้สื่อประกอบการเล่า เด็กจะฟังแต่น้ำเสียงและเรื่องราวซึ่งเป็นลักษณะของการฟังแบบรับที่จูงใจให้หลับเป็นหลัก การเล่าตามรูปแบบนี้อาจใช้กับการเล่าที่ต้องการจูงใจให้เด็กทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง การเล่านิทานปากเปล่านั้นอาจให้เด็กเล่าเอง ผู้ใหญ่เล่าบ้าง หรือช่วยกันเล่า การเล่านิทานปากเปล่าไม่ควรเล่าเกิน 15 นาที เด็กจะไม่สนุกนักถ้าต้องนั่งฟังนานๆ นอนฟังดีกว่าเพราะถ้าเบื่อก็สามารถหลับได้เลย

2. การเล่านิทานประกอบท่าทาง การเล่านิทานแบบนี้เป็นการเล่าที่มีชีวิตชีวามากกว่าการเล่าปากเปล่า เพราะเด็กสามารถติดตามเรื่องราวที่เล่าได้ และจินตนาการเป็นรูปธรรมมากขึ้น ตามท่าทางของ ผู้เล่า และสนุกสนานมากขึ้นเพราะเห็นภาพพจน์ของเรื่องที่เล่า ท่าทางที่ใช้ประกอบการเล่านิทานอาจเป็นท่าทางของผู้เล่า ท่าทางแสดงร่วมของเด็ก

3. การเล่านิทานประกอบภาพ ภาพที่ใช้ประกอบการเล่านิทานมีชนิด มีทั้งภาพถ่าย ภาพโปสเตอร์ ภาพจากหนังสือ ภาพวาด ภาพสไลด์ ภาพเคลื่อนไหว หรือภาพถ่าย การมีภาพสวยๆ มาประกอบการเล่านิทานจะดึงดูดใจเด็กและสร้างสรรค์จินตนาการอันบรรเจิดให้กับเด็กมาก เด็กจะสนุกมากขึ้น ถ้าในขณะที่ฟังเรื่องและดูภาพนั้นผู้เล่ากระตุ้นให้เด็กแสดงความคิดเห็น และร่วมสร้างจินตนาการให้กับนิทานที่เล่า

4. การเล่านิทานประกอบเสียง ได้แก่เสียงเพลง เสียงดนตรี แถบบันทึกเสียงต่างๆ สามารถนำมาประกอบการเล่านิทานได้ จุดประสงค์เพื่อสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นทำให้เกิดความตื่นเต้น อยากติดตาม

5. การเล่านิทานประกอบอุปกรณ์ หรือสิ่งประดิษฐ์ที่มีอยู่หรือผู้เล่าจัดทำขึ้น เช่น หน้ากาก ตัวแสดงในนิทาน หุ่นมือ หุ่นชัก หุ่นเชิด ตุ๊กตา เป็นต้น ล้วนแต่เป็นสิ่งประกอบการเล่านิทานที่สำคัญ อุปกรณ์สามารถทำให้เด็กสนุกและตื่นตาไปกับนิทานที่เล่าได้เป็นอย่างดีสร้างความสนใจในการฟังนิทานให้เด็กมากกว่ารูปแบบอื่นๆ

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า รูปแบบการเล่านิทานคือ วิธีการที่หลากหลายในการเล่านิทานที่ผู้เล่านิทานนำมาใช้ประกอบการเล่านิทานเพื่อให้เด็กเกิดความสุขสนทน และได้ประโยชน์จากการฟังนิทานรวมทั้งทำให้การเล่านิทานแต่ละครั้งบรรลุตามจุดมุ่งหมาย

เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน หรือการให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเอง เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบแตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการของครู โดยมุ่งเน้นเพื่อช่วยเหลือผู้เรียนที่เรียนช้า มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีปัญหาในด้านความประพฤติและปัญหาอื่น ๆ โดยมีความเชื่อว่า วิธีการให้ผู้เรียนสอนกันเองนี้ ผู้เรียนจะเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้จากกันและกัน และการเรียนรู้เช่นนี้ ทำให้ผู้ที่เรียนช้าเกิดการเรียนรู้ได้ เนื่องจากภาษาที่ผู้เรียนใช้พูดจาสื่อสารกันนั้น สามารถสื่อความหมายระหว่างกันและกันได้เป็นอย่างดี เนื่องจากเพื่อนนักเรียนมีวัยเดียวกันจึงช่วยถ่ายทอดสิ่งที่เขาได้เรียนรู้มาให้เพื่อน ๆ ฟังด้วยภาษาและรูปแบบของเขาเอง ก็จะทำให้เขาเข้าใจในความรู้ที่แจ่มแจ้งยิ่งขึ้น เพราะว่าการพูดหรือการอธิบายเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้นจะทำให้ผู้พูดเข้าใจและมองเห็นอย่างชัดเจนว่า ความคิดรวบยอด (Concept) ของเรื่องนั้น ๆ และในส่วนของผู้เรียนซึ่งรับฟังจากเพื่อนก็ได้รับประโยชน์ด้วย เนื่องจากเขาได้รับความสนใจเป็นพิเศษจากเพื่อนผู้สอนซึ่งเข้าใจปัญหาของตน เพราะลักษณะของปัญหาคือคล้ายคลึงกันกับปัญหาที่ผู้สอนเคยประสบมาแล้ว นอกจากนี้ยังสามารถเรียนรู้และเกิดความเข้าใจง่ายขึ้นกว่าการรับฟังจากครู เนื่องจากภาษาที่ใช้อยู่ในระดับเดียวกัน และยังรู้สึกเป็นอิสระสบายใจ ที่จะรับรู้และซักถามปัญหา ข้อสงสัยต่าง ๆ ในการเรียนจากเพื่อนด้วยกันเองมากกว่าที่จะได้ถามจากครูเพราะไม่ต้องเกรงว่าจะเป็นที่ตลกขบขันหรือดูถูกของใคร ทั้งนี้เป็นเพราะสัมพันธภาพของผู้เรียนทั้งสองฝ่ายที่เกิดขึ้นใน

ช่วงเวลาที่มีการเรียนการสอนนั่นเอง วิธีการของการให้ผู้เรียนช่วยเหลือหรือสอนกันเองนี้แบ่งออกได้เป็น 2 แบบ ได้แก่

แบบที่ 1 การให้เด็กเก่งสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

แบบที่ 2 การให้เด็กชั้นสูงกว่าช่วยสอนเด็กชั้นเล็กกว่า

วัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยสอน

1. เพื่อเป็นการส่งเสริมในเรื่องกระบวนการกลุ่มของนักเรียนโดยเน้นการให้นักเรียนช่วยเหลือกัน ตลอดจนการเห็นคุณค่าของการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน สามารถเรียนประสบการณ์อย่างเดียวกันได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้จากแหล่งต่างๆมากขึ้น เช่นจากเพื่อนนักเรียนด้วยกัน หรือจากอุปกรณ์ต่างๆที่นำมาประกอบบทเรียน
4. เพื่อสร้างทัศนคติที่ดี รวมทั้งแรงจูงใจในการเรียน เนื่องจากนักเรียน ผู้สอนจะรู้สึกภาคภูมิใจ หรือรู้สึกว่าตนเองได้รับความสำเร็จในการเรียน เนื่องจากมีโอกาสได้ทำประโยชน์กับเพื่อนนักเรียน
5. เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นลักษณะการสื่อสารมากขึ้นลักษณะดังกล่าวทำให้ปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนมีมากขึ้น เนื่องจากบรรยากาศในชั้นเรียนจะมีความเป็นกันเอง
6. ครูจะเป็นแต่เพียงผู้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และคอยสังเกตตลอดจนทำการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการเรียนการสอนของนักเรียน

เทคนิคการสอนแบบใช้เกม

วิธีสอนโดยใช้เกม คือกระบวนการที่ผู้สอนใช้ในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด โดยการให้ผู้เรียนเล่นเกมตามกติกา และนำเนื้อหาและข้อมูลของเกม พฤติกรรมการเล่น วิธีการเล่น และผลการเล่นของเกมของผู้เรียนมาใช้ในการอภิปรายเพื่อสรุปการเรียนรู้

วัตถุประสงค์

วิธีสอนโดยใช้เกม เป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เรื่องต่างๆ อย่างสนุกสนานและท้าทายความสามารถ โดยผู้เรียนเป็นผู้เล่นเอง ทำให้ได้รับประสบการณ์ตรง เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมสูง

องค์ประกอบสำคัญของวิธีสอน

1. มีเกมและกติกาการเล่น
2. มีการเล่นเกมตามกติกา
3. มีการอภิปรายเกี่ยวกับผลการเล่น วิธีการเล่น และพฤติกรรมการเล่นของผู้เล่นหลังการเล่น

เล่น

การเลือกเกมเพื่อนำมาใช้สอนทำได้หลายวิธี ผู้สอนอาจเป็นผู้สร้างเกมขึ้นให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการสอนของตนก็ได้ หรืออาจนำเกมที่มีผู้สร้างขึ้นแล้วมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ตรงกับความต้องการของตน แล้วนำไปใช้สอนเลยก็ได้ หากผู้สอนต้องการสร้างเกมขึ้นใช้เอง

ผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีสร้างและจะต้องใช้เกมที่สร้างหลายๆ ครั้ง จนกระทั่งแน่ใจว่าสามารถใช้ได้ ผลดีตามวัตถุประสงค์ หากเป็นการดัดแปลง ผู้สอนต้องจำเป็นต้องศึกษาเกมนั้นให้เข้าใจแล้วจึงดัดแปลงและทดลองใช้ก่อนเล่นกัน สำหรับการนำเกมการศึกษามาใช้เดยนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาเกมนั้นให้เข้าใจและลองเล่นเกมก่อน เพื่อจะได้แก้ไขไว้ล่วงหน้า ช่วยให้การเล่นจริงของผู้เรียนเป็นไปอย่างราบรื่น ส่วนคอมพิวเตอร์เกมนั้น ผู้สอนจำเป็นต้องมีทั้งซอฟต์แวร์ (software) และฮาร์ดแวร์ (hardware) คือตัวเกมและเครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับผู้เรียน จึงจะสามารถเล่นได้

เทคนิคการสอนแบบเล่นปนเรียน

การเรียนปนเล่น (play-way method) เริ่มมีมาเกือบสองร้อยปีแล้ว เช่น เปสโตลลอซีที่ใช้การสอนด้วยสิ่งของ โฟรเบลใช้การสอนโดยกิจกรรมการเล่น จนได้ชื่อบิดาแห่งการศึกษาอนุบาล มอนเตสซอร์สีส่งเสริมการใช้กิจกรรมอิสระและการสอนเป็นรายบุคคล ทุกท่านที่กล่าวมานี้ล้วนได้ค้นพบความจริงว่า การเล่นมีความสำคัญต่อการเรียน หากสังเกตให้ดีเฉพาะเด็กในหมู่บ้านที่ยังไม่เข้าเรียน เขาจะหาเพื่อนที่ใช้เครื่องเล่นร่วมกัน เด็กต้องการเล่นต้องการเพื่อนเล่น การเล่นคนเดียวอาจเล่นได้ชั่วพักชั่วครู่เท่านั้น นับเป็นธรรมชาติและความต้องการของเด็ก ถือว่าเป็นจุดสำคัญและเป็นที่มาแห่งการจัดการเรียนการสอนที่ยึด ผู้เรียนศูนย์กลาง (child centered) โดยคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงอาจกล่าวได้ว่า การเล่นเป็นกิจกรรมสำคัญยิ่งของเด็กวัยอนุบาลและวัยปฐมศึกษา ที่เป็นแนวในการจัดการเรียนการสอนกล่าวคือ

เด็กระดับอนุบาลและวัยปฐมศึกษาตอนต้น (ป.1-3) กิจกรรมในวัยนี้น่าจะเรียกว่า วัยเล่นปนเรียน กล่าวคือ เน้นในลักษณะเนื้อหาวิชาที่เป็นกิจกรรมในชีวิตประจำวัน เป็นประสบการณ์หรือความรู้สามัญ ที่เป็นประสบการณ์ตรง แม้ภาษาก็จะเน้นเฉพาะคำสามัญพื้นฐานที่ใช้พูดจากันในชีวิตประจำวัน ลักษณะของการกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน นั่นคือ การเล่นเป็นหลัก การเรียนเป็นผลพลอยได้ ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยไม่รู้ตัว เช่น

การเล่นของเด็กที่ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา ดังนี้

1. การเล่นแบบสำรวจตรวจค้น (Exploration Play) การเล่นที่ส่งเสริมการรับรู้และประสบการณ์ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากความสนใจ สงสัยและความกระตือรือร้น อยากรู้ อยากเห็นที่มีในตัวเด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้ข้อมูลเพิ่มขึ้นเกี่ยวกับสิ่งที่สำรวจอันทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาการด้านความคิดรวบยอด และจะเป็นพื้นฐานนำไปสู่การค้นพบการตัดสินใจ และการแก้ปัญหาที่ไม่เคยเรียนรู้หรือไม่มีประสบการณ์มาก่อน

2. การเล่นแบบทดสอบ (Test Play) การเล่นที่ส่งเสริมพัฒนาความคิดอย่างมีเหตุผล การที่เด็กได้สำรวจและทดลองเพื่อทดสอบช่วยให้เด็กได้พัฒนาความคิดอย่างมีเหตุผล ซึ่งเป็นกระบวนการทางสติปัญญาที่สำคัญมาก เด็กที่สำรวจสิ่งของต่าง ๆ มักจะมีการทดสอบคุณสมบัติของสิ่งนั้นๆ เช่น เด็กกดปุ่มพัคลม ปิด เปิด และนั่งดู โปพัตหมุน เป็นต้น

3. การเล่นเกมออกกำลังกาย (Physical Play) การเล่นเกมที่ส่งเสริมความพร้อมในการเรียนรู้ เป็นการเล่นในลักษณะของการออกกำลังกายช่วยพัฒนากล้ามเนื้อทั้งเล็กและใหญ่ ทั้งยังช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อต่าง ๆ ให้เกิดความพร้อมในการเรียนรู้ซึ่งแม้ว่า Physical Play จะมีบทบาทที่ชัดเจนในการพัฒนาทางกาย แต่ก็มีส่วนสัมพันธ์กับการพัฒนาทางสติปัญญาด้วย เพราะความพร้อมทางกายเป็น องค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้พัฒนาทางสติปัญญาเป็นไปอย่างเหมาะสม

4. การเล่นเกมและการเลียนแบบ (Dramatic Play and Imitation) การเล่นเกมที่ส่งเสริมการใช้ความคิดและจินตนาการเป็นการกระตุ้นให้เด็กใช้ความคิดและจินตนาการของตน ผึกการคิดคำนึง การสร้างมโนภาพ ซึ่งจะทำให้เด็กเข้าใจในเรื่องนามธรรมมากขึ้น รวมทั้งรู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้

5. การเล่นเกมสร้าง (Construction Play) เป็นการเล่นที่เด็กจะนำข้อมูลความรู้ทัศนคติต่างๆ จากประสบการณ์ มาสัมพันธ์กันในรูปแบบใหม่ อันก่อให้เกิดความคิดและประสบการณ์ใหม่ๆ ในด้านสร้างสรรค์ เพื่อให้การเล่นประสบความสำเร็จ การเล่นเกมลักษณะนี้มีค่อนข้างมากในชนบท วัสดุอุปกรณ์ในการเล่นมักทำจากวัสดุเหลือใช้ หรือวัสดุที่มีอยู่ในธรรมชาติ เช่น การเล่นเกมร้อยดอกไม้ แล้วนำไปเล่นสมมติซื้อขายดอกไม้

6. การเล่นเกมสัมผัสกระทำ (Manipulative Play) เป็นการเล่นที่ส่งเสริม การสังเกตการคิด จำแนก การคิดเปรียบเทียบและการคิดหาความสัมพันธ์ เช่นการเล่นตัวต่อ นำภาพมาต่อให้เป็นรูปภาพ เป็นต้น

7. การเล่นเกมที่ส่งเสริมทักษะทางภาษาและความจำ (Verbal Play) ทักษะทางภาษาของเด็กเป็น ดั้งเดิมซึ่งประการสำคัญประการหนึ่งของพัฒนาการทางสติปัญญาของเด็ก การเล่นเกมช่วยฝึกทักษะการฟัง ทำให้เด็กสามารถเข้าใจผู้อื่นได้ การเล่นเกมช่วยฝึกทักษะการพูด ทำให้เด็กสามารถสื่อความคิดความรู้สึกต่างๆ ของตนให้ ผู้อื่นเข้าใจได้ เช่น การเล่นเกมร้องเพลงและทำท่าประกอบจังหวะ การเล่นเกมเล่าเรื่อง การเล่นเกมท่องคำคล้องจองและทำท่าประกอบ เป็นต้น

8. การเล่นเกม (Games) เป็นการเล่นที่ส่งเสริมการคิด การตัดสินใจ เกมบางอย่าง เด็กต้องอาศัยการออกกำลังกาย การเล่นเกมส่วนนี้มีส่วนช่วยพัฒนาสติปัญญาของเด็ก ในการเล่นเกมเด็กต้องจดจำ กฎกติกา ข้อตกลง ต้องตัดสินใจและใช้ไหวพริบ นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาด้านร่างกาย สังคม และอารมณ์ด้วย

ประโยชน์ของการเล่น

1. การเล่นเกมเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้กล้ามเนื้อส่วนต่างๆ เจริญเติบโต ช่วยให้เด็กรู้สึกสบาย ร่าเริงแจ่มใส เป็นการออกกำลังกายที่ดียิ่ง
2. การเล่นเกมช่วยให้เด็กเข้าใจสิ่งอื่นๆ ดีขึ้น ช่วยให้เด็กรู้จักปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ช่วยเสริมบุคลิกลักษณะของเด็กที่ดี
3. การเล่นเกมช่วยสร้างมิตรภาพและให้เด็กรู้จักการแก้ปัญหา รู้แพ้รู้ชนะและได้รับความพึงพอใจจากการเล่น

4. การเล่นเกมของเด็กจัดเป็นการศึกษาอย่างหนึ่ง เด็กได้พัฒนาลักษณะต่างๆ จากการ เล่น ช่วยส่งเสริมให้เด็กมีความรู้กว้างขวางและทำให้เด็กทราบว่าตนเองชอบอะไร มีความสามารถทางไหน

5. การเล่นเกมเป็นการแสดงออกอย่างหนึ่งของเด็กเพราะเด็กได้ระบายอารมณ์และความต้องการต่างๆ

6. การเล่นเกมเป็นการฝึกมารยาทรู้จักการกระทำที่ถูกต้องจากการ เล่น

7. การเล่นเกมเป็นการตอบสนองความต้องการของเด็ก ในด้านความอยากรู้ อยากรู้อยากเห็น ความต้องการทางกาย ทางจิตใจและช่วยทดแทนความต้องการหรือความอยากเป็นของเด็ก

8. การเล่นเกมเป็นการเรียนรู้ของเด็ก ช่วยให้การเรียนรู้สิ่งต่างๆรอบตัว การเรียนรู้เกี่ยวกับตนเอง การเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น และการเรียนรู้หน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคลต่อสังคม

การเล่นเป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาเด็กในด้านต่างๆ ทางด้านร่างกาย ส่งเสริมสุขภาพเด็กให้เคลื่อนไหว ได้ใช้พลังงานส่วนเกินในการเล่น ช่วยให้สุขภาพสมบูรณ์ ด้านอารมณ์และจิตใจ จะช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางอารมณ์และจิตใจที่มั่นคง ด้านสังคม การเล่นเกมเป็นแนวทางที่จะช่วยให้เด็กมีโอกาสเข้าฝึกการเข้าสังคม เรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น ด้านสติปัญญา ขณะเด็กเล่นได้ใช้ประสาทสัมผัสทุกด้าน เด็กจะรวบรวมสิ่งเหล่านี้เข้าด้วยกัน ทำให้เกิดเป็นความคิดและนำไปสู่การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเล่นจะช่วยให้เด็กมีความคิดริเริ่มและส่งเสริมให้เกิดจินตนาการ อันเป็นการแสดงถึงความก้าวหน้าทางระดับสติปัญญา ของเด็ก

กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน หมายถึง การกระทำต่างๆที่สถานศึกษาหรือผู้ปกครองจัดขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและเห็นความสำคัญในการอ่าน และพยายามพัฒนาการอ่านของ ตนเองจนมีนิสัยรักการอ่าน

จุดมุ่งหมายในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

1. ใ้เข้าใจเกิดความอยากรู้อยากอ่านหนังสือ ด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย
2. ส่งเสริมให้เกิดการอ่านและเรียนรู้จากหนังสือที่มีคุณภาพ
3. ให้เห็นความจำเป็นและความสำคัญของการอ่าน
4. แนะนำชักชวนให้เกิดความพยายามที่จะอ่านให้แตกฉาน สามารถนำความรู้จากหนังสือไปใช้ประโยชน์เกิดความเข้าใจในเรื่องต่างๆดีขึ้น
5. กระตุ้น แนะนำให้อยากรู้อยากอ่านหนังสือให้มีการอ่านอย่างต่อเนื่องจนเป็นนิสัย
6. พัฒนาการอ่านจนถึงขั้นที่สามารถวิเคราะห์ คือจับประเด็น จากการอ่านและสังเคราะห์ผลการอ่านได้

ประโยชน์ของกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

1. ช่วยให้เกิดการพัฒนาการด้านความคิดให้กับนักเรียน
2. ช่วยส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน
3. ช่วยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกถึงความสามารถที่มีอยู่
4. ช่วยในการฝึกทักษะทางภาษาและทบทวนเนื้อหาวิชาต่างๆ
5. ช่วยประเมินผลการเรียนการสอน
6. ช่วยให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลิน และผ่อนคลายความตึงเครียดในบทเรียน
7. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามัคคี รู้จักการเอื้อเฟื้อช่วยเหลือกัน
8. ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามัคคี รู้จักการเอื้อเฟื้อช่วยเหลือกัน
9. ช่วยฝึกความรับผิดชอบและฝึกให้นักเรียนรู้จักปฏิบัติตามกฎเกณฑ์
10. ช่วยให้ครูได้เห็นพฤติกรรมของนักเรียนชัดเจนยิ่งขึ้น
11. ให้เป็นกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน เสริมบทเรียนและสรุปบทเรียน
12. เป็นการสร้างนิสัยให้เด็กเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ผู้ส่งเสริมหรือจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

ผู้ส่งเสริมการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน คือ ทุกคนที่เกี่ยวข้องตั้งแต่รัฐบาล หน่วยงานราชการ เอกชน แต่ที่สำคัญที่สุด คือ ผู้ใกล้ชิด หน่วยงานที่ใกล้ชิดที่สุด คือ สถานศึกษา ผู้บริหาร ครูผู้สอนทุกคน และ ผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริมและถือเป็นภาระที่สำคัญ ที่จะต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้นักเรียน

รูปแบบกิจกรรมที่จัดส่งเสริมการอ่าน

รูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีหลายรูปแบบ เช่น การเล่านิทาน การเสนอหนังสือ การตอบปัญหาจากหนังสือ การใช้เกมเพื่อนำไปสู่การอ่าน ฯลฯ

จากการทำวิจัยของกรมวิชาการ (กรมวิชาการ.2544) พบว่า กิจกรรมที่พ่อแม่ ครูระดับประถมศึกษา ครูระดับมัธยมศึกษาและครูบรรณารักษ์จัดขึ้นมีดังนี้

1. กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองจัดให้นักเรียนปฏิบัติ

ระดับประถมศึกษา กิจกรรมที่ผู้ปกครองจัดเพื่อส่งเสริมการอ่านมากที่สุดเรียงตามลำดับ คือ

1. การสอนให้อ่านหนังสือ
2. การแนะนำหนังสือให้อ่าน
3. การเล่าข่าวสารต่างๆให้ฟัง
4. การซื้อหนังสือให้อ่าน
5. การอ่านหนังสือให้ฟัง

6. การพาไปร้านหนังสือหรือให้ดูนิทรรศการหนังสือ
7. การเล่าเรื่องจากหนังสือให้ฟัง
8. การเล่านิทานให้ฟัง

ระดับมัธยมศึกษา กิจกรรมที่ผู้ปกครองจัดเพื่อส่งเสริมการอ่านมากที่สุด เรียงตามลำดับ คือ

1. การเล่าข่าวสารต่างๆให้ฟัง
2. การให้เงินไปซื้อหนังสือ
3. การแนะนำหนังสือให้อ่าน
4. การคุยกันเรื่องหนังสือ
5. การซื้อหนังสือให้อ่าน
6. การพาไปร้านหนังสือ หรือดูงานนิทรรศการหนังสือ

2. กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ครูสอนจัดให้นักเรียนปฏิบัติ

ระดับประถมศึกษา กิจกรรมที่ครูผู้สอนระดับประถมศึกษา จัดให้นักเรียนปฏิบัติมากที่สุด เรียงตามลำดับ คือ

1. เล่านิทานให้นักเรียนฟัง
2. เล่าเรื่องในหนังสือให้นักเรียนฟัง
3. แนะนำวิธีใช้ห้องสมุด
4. แนะนำการอ่าน
5. การแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ
6. การจัดนิทรรศการหนังสือ
7. การจัดประกวดการอ่านร้อยแก้วหรือร้อยกรอง
8. การแข่งขันตอบปัญหาเกี่ยวกับหนังสือ
9. การคัดเลือกผลงานเขียนหรือค้นคว้าของนักเรียนและรวบรวมเป็นเล่ม

ระดับมัธยมศึกษา กิจกรรมที่ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษาจัดให้นักเรียนปฏิบัติมากที่สุดเรียงตามลำดับ คือ

1. จัดป้ายวิชาการหรือป้ายนิเทศ
2. การประกวดเขียนเรียงความหรือบทความ
3. การแนะนำการอ่าน
4. การประกวดการอ่านร้อยแก้ว ร้อยกรอง
5. การคัดเลือกผลงานเขียน หรือ ค้นคว้าของนักเรียนและรวบรวมเป็นเล่ม
6. การวิเคราะห์หนังสือ
7. การฉายวิดีโอทัศน์ที่ส่งเสริมการอ่าน

8. การแสดงละครจากเรื่องในหนังสือหรือวรรณกรรม
 9. การอภิปรายหรือโต้วาที
 10. การแข่งขันตอบปัญหาเกี่ยวกับหนังสือ
 11. การจัดนิทรรศการหนังสือ
3. กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ครูบรรณารักษ์จัดให้นักเรียนปฏิบัติ
1. การแสดงละครจากเรื่องในหนังสือหรือวรรณกรรม
 2. การจัดป้ายวิชาการหรือป้ายนิเทศ
 3. การประกวดเรียงความ
 4. การประกวดอ่านร้อยแก้ว/ร้อยกรอง
 5. การแนะนำการอ่าน
 6. การจัดนิทรรศการ
 7. การอภิปรายหรือโต้วาที
 8. การรวบรวมผลงานเขียนหรือค้นคว้าของนักเรียน
 9. การแข่งขันตอบปัญหาเกี่ยวกับหนังสือ
 10. การฉายวิดีโอทัศน์ที่ส่งเสริมการอ่าน
 11. การจำหน่ายหนังสือราคาถูก
 12. การวิจารณ์หนังสือ

แนวดำเนินงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของสถานศึกษา

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินงานและกำหนดนโยบายสนับสนุนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านอย่างจริงจัง โดยให้ครูผู้สอนทุกคนมีส่วนร่วมในขั้นตอนดำเนินงาน สามารถดำเนินงานได้ดังนี้

1. ประชุมคณะกรรมการทุกท่านให้ทราบนโยบายและถือเป็นแนวปฏิบัติ
2. วางแผนร่วมกับครูในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยอาจแยกเป็น 2 ส่วน คือ
 - 2.1 กิจกรรมส่งเสริมการอ่านในภาพรวมของสถานศึกษา ที่นักเรียนทุกคนทุกระดับชั้น

มาร่วมกิจกรรมได้ เช่น

- 1) ประกวดเขียนเรียงความ
- 2) ประกวดการอ่านร้อยแก้ว/ร้อยกรอง
- 3) แข่งขันการตอบปัญหาเกี่ยวกับหนังสือ
- 4) การเข้าค่ายการอ่าน
- 5) การประกวดการเล่านิทาน
- 6) การประกวดการเขียนหนังสือเล่มเล็ก
- 7) อ่านเขียนไทยทุกวัน

- 8) ภาษาไทยวันละคำ
- 2.2 กิจกรรมในห้องเรียนที่ทุกห้อง (ควรปฏิบัติ) มีกิจกรรม เช่น
 - 1) ภาษาไทยวันละคำ
 - 2) เขียน – อ่านคำศัพท์ทุกวัน
 - 3) จับคู่กับอ่าน
 - 4) เล่นเกมภาษาไทย
 - 5) ตอบปัญหาจากหนังสือ
 - 6) นักเรียนหาคำศัพท์ (ที่คิดว่ายากของตนเอง) ทุกวัน แล้วฝึกอ่าน-เขียน
 - 7) คัดไทยทุกวัน
 - 8) ครู นักเรียนบันทึกประจำวันหรือเขียนเล่าเรื่องที่พบสัปดาห์ละครั้ง

2.3 มอบหมายผู้รับผิดชอบในกิจกรรมดังกล่าว ซึ่งควรเป็นครูทุกคนร่วมรับผิดชอบและกำหนดระยะเวลาปฏิบัติให้ชัดเจนในแต่ละกิจกรรม

- 2.4 กำหนดให้แต่ละระดับชั้นดำเนินงานตามภารกิจ
- 2.5 แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ ติดตามผล
- 2.6 ให้แต่ละชั้นสรุปรายงานผลปฏิบัติงาน
- 2.7 แต่งตั้งคณะกรรมการสำรวจการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนทุกชั้น (ระดับมัธยมศึกษาสำรวจการอ่านคล่อง เขียนคล่อง) และรวบรวมข้อมูลเป็นรายบุคคล รายชั้นไว้
- 2.8 วางแผนแก้ไขปัญหาเด็กที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ หรืออ่านไม่คล่อง และดำเนินการแก้ไข พร้อมบันทึกผลการแก้ไขไว้
- 2.9 ติดตามประเมินผล นักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้พร้อมเตรียมสรุปรายงาน
- 2.10 รายงานผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านให้

แหล่งเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ

บึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ เดิมเป็นส่วนหนึ่งของสายน้ำท่าจีน เมื่อผ่านระยะเวลาและการทับถมของตะกอนดินโคลน จึงทำให้ส่วนหนึ่งของแม่น้ำแยกตัวออกมาเป็นบึงรูปโค้ง มีขนาดใหญ่ กินพื้นที่อำเภอเดิมบางนางบวช จังหวัดสุพรรณบุรีและอำเภอหันคา จังหวัดชัยนาท

ในปี 2537 จังหวัดสุพรรณบุรี โดย ฯพณฯท่านบรรหาร ศิลปอาชา ร่วมกับหน่วยงานต่างๆ จัดทำโครงการพัฒนาบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ เพื่อเป็นการเฉลิมฉลองในวโรกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงครองราชย์ครบ 50 ปี จึงมีการขุดลอกบึงให้กักเก็บน้ำได้มากถึง 10 ล้าน ลูกบาศก์เมตร สามารถหล่อเลี้ยงพื้นที่เกษตรได้ 6,500 ไร่ และพัฒนาพื้นที่โดยรอบให้เป็นที่ตั้งของหน่วยงานต่างๆ คือ ศูนย์พัฒนาการจัดการสัตว์ป่า กรมปศุสัตว์ อุทยานผักพื้นบ้าน เพื่อเป็นการยังชีพ และแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ

สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ กรมประมง ก่อสร้างขึ้นภายใต้โครงการพัฒนาบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาสทรงครองราชปีที่ 50 ได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2539 และสามารถ เปิดให้ประชาชนได้เข้าชมเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ 2541 โดยมีวัตถุประสงค์ ในการจัดสร้างเพื่อเป็นสถานที่ศึกษาพฤติกรรมสัตว์น้ำที่สำคัญให้กับนักวิชาการ ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ตลอดจนผู้สนใจโดยทั่วไป สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำบึงฉวากเฉลิมพระเกียรติมีสิ่งที่น่าสนใจดังต่อไปนี้

1. อาคารแสดงพันธุ์สัตว์น้ำหลังที่ 1 เป็นอาคารที่จัดแสดงพันธุ์ สัตว์น้ำที่น่าสนใจ ทั้งพันธุ์ สัตว์น้ำจืดและพันธุ์สัตว์น้ำเค็ม ในส่วนของพันธุ์สัตว์น้ำจืด มีทั้งพันธุ์ปลาไทย พันธุ์ปลาต่างประเทศ และพันธุ์ปลาสวยงามชนิดต่างๆ รวมแล้วมากกว่า 50 ชนิด ตัวอย่างปลาไทยที่น่าสนใจ เช่น ปลาบึก ปลากระโห้ ปลาม้า ปลาช่อนงูเห่า ปลากระเบนน้ำจืด ปลาเสือตอ เป็นต้น นอกจากนี้พันธุ์ปลาไทย ดังกล่าวมาแล้วยังมีพันธุ์ปลาไทยชนิดอื่นๆ อีกหลายชนิดที่นำมาใช้ในการแสดง เพื่อให้ผู้เข้าชมได้รู้จักชนิด พันธุ์ ปลาไทยเพิ่มมากขึ้น และมีพันธุ์ปลาต่างประเทศที่น่าสนใจจัดแสดง เช่น ปลากดลายเสืออเมซอน ปลากด หางแดง อเมซอน และพันธุ์ปลาสวยงาม จากต่างประเทศอีกหลายชนิด นอกจากนี้ยังมีปลาทะเลและ สัตว์ทะเล เช่น ปลาโนรี ปลากระเบนลายจุดฟ้า ปลาหัว ปลาฉลาม และม้าน้ำ เป็นต้น

2. อาคารแสดงพันธุ์สัตว์น้ำหลังที่ 2 เนื่องด้วยอาคารแสดงพันธุ์สัตว์น้ำหลังที่ 1 มีขนาดเล็กแสดง พันธุ์สัตว์น้ำได้เพียง 50 กว่าชนิดเท่านั้น ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา ได้จัดสร้างอาคารพันธุ์สัตว์น้ำหลัง ที่ 2 ขึ้น ภายในตัวอาคารประกอบด้วย ตู้ปลาขนาดใหญ่บรรจุน้ำได้ 400 ลูกบาศก์เมตร สามารถเดินดูได้ รอบตู้ มีอุโมงค์ความยาวประมาณ 8.5 เมตร ซึ่งได้ว่าเป็นอุโมงค์ปลาน้ำจืดแห่งแรกของประเทศไทย และ มีนักประดาน้ำหญิง 2 คน ให้อาหารปลา นอกจากนี้ตู้ปลาแล้วยังมีตู้ปลาปลาน้ำจืดอีก 30 ตู้ และตู้ปลา ทะเลสวยงามอีก 2 ตู้

3. บ่อจระเข้ เป็นบ่อที่จำลองให้มีสภาพใกล้เคียงธรรมชาติมากที่สุด มีพื้นที่บ่อประมาณ 3 ไร่ ประกอบด้วยพื้นที่ดิน บ่อน้ำ และต้นไม้ชนิดต่างๆ มีจระเข้ และการแสดงจระเข้

สวนสัตว์บึงฉวาก สวนสัตว์ถูกสร้างขึ้นใกล้กับบึง ลมพัดเย็นสบาย ประกอบด้วยอาคารแสดง พันธุ์สัตว์ป่านานาชนิด เช่น เสือ สิงโต ลิง เป็นต้น ถัดจากกรงเสือ เดินเลาะเลียบบึงจะพบกรงนกขนาดใหญ่ จัดสร้างแบบนาตาข่ายขนาดใหญ่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมดไว้ และจัดสวนให้นกอยู่แบบธรรมชาติมากที่สุด นกทุกตัวสามารถเดิน บินโดยอิสระ นกที่เป็นจุดเด่นที่สุด เห็นจะเป็นไก่ฟ้าพญาลอ เมื่อเดินเลย ไปแล้วยังมีกรงแสดงสัตว์ต่างๆ อีก เช่น อูฐ นกกระจอกเทศ กวาง ซึ่งเป็นกรงสัตว์ที่มีขนาดใหญ่

อุทยานผักพื้นบ้าน บนเนื้อที่ 26 ไร่ภายในบึงฉวาก กรมส่งเสริมการเกษตรได้นำเอาผักพื้นบ้าน ของทุกภาคทั้งที่พบได้ทั่วไปและหายากมาเพาะปลูก เพื่อการอนุรักษ์และเผยแพร่ โดยใช้วิธีการปลูก ทาง ชีวภาพ คือ การใช้ตัวห้ำ ตัวเบียน กบ เขียด ในการกำจัดแมลง รวมทั้งการใช้สารสกัดจาก สะเดาในการกำจัดแมลงต่างๆ มีการจัดสรรพื้นที่แสดงการประดับสวนด้วยผักพื้นบ้าน และการปรับ สภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมของพืชพันธุ์นั้นๆ

บทที่ 3 วิธีดำเนินงาน

การดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ได้ดำเนินการดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 นักเรียนทั่วไปในระดับช่วงชั้นที่ 1 และครูในโรงเรียนจัดการเรียนร่วมที่มีนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 จากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล จำนวน 38 คน นักเรียนทั่วไปที่เป็นพี่เลี้ยง จำนวน 12 คน และครูในโรงเรียนเรียนร่วม จำนวน 24 คน จาก 12 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 เลือกโดยวิธีเจาะจง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

ครูนับเป็นบุคลากรหลักในการส่งเสริมการรักการอ่าน หากครูไม่มีความรู้ความเข้าใจในลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ย่อมเป็นการยากลำบากในการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ครูจึงควรที่จะมีความรู้ความเข้าใจ แนวทางการจัดการศึกษา และการพัฒนาเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

1. จัดอบรมให้ความรู้กับครูในโรงเรียน เรื่อง การคัดกรองและประเมินความสามารถด้านการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

การจัดอบรมให้ความรู้กับครูในโรงเรียน เรื่อง การคัดกรองและประเมินความสามารถด้านการอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการคัดกรองและประเมินความสามารถด้านการอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านโดยใช้เทคนิคแนวทางการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ ทั้งทางด้านวิธีการสอนอ่าน วิธีเรียนอ่าน และเทคนิควิธีการสอน ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในตัวนักเรียนและมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการศึกษา สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ตามคณะกรรมการพิจารณาให้คนพิการได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา และแบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ของศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

2. ประชุมคณะครูและวิทยากรในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ย่อมเป็นไปได้ง่ายอย่างลำบากยิ่ง ทั้งนี้ปัญหาของเด็กกลุ่มนี้ คือ ปัญหาทางด้าน การอ่าน นักเรียนบางคนไม่สามารถจะอ่านพยัญชนะ สระได้ทุกตัว ขาดทักษะการสะกดคำ หรือจำเป็นคำๆที่พบเห็นบ่อย นอกจากปัญหาด้านการอ่านแล้ว นักเรียนบางคนอาจมีปัญหาทางด้าน การเขียนหรือการคิดคำนวณร่วมด้วย จาก

ปัญหาดังกล่าวทำให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ขาดความกระตือรือร้นที่จะอ่านหนังสือ ขวนขวายหาความรู้ มีปัญหาทางด้านการเรียน เนื่องจากเด็กไม่สามารถที่จะอ่าน เขียนหนังสือได้

จากลักษณะดังกล่าว คณะครูและวิทยากรจึงได้จัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยให้นักเรียนเรียนได้จากประสบการณ์จริง เพื่อให้นักเรียนสามารถระลึกถึงสิ่งที่พบเห็น และนำมาเล่าเป็นเรื่องราวที่สนใจ เมื่อนักเรียนมีความสนใจก็เป็น การส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการอยากรู้ อยากอ่านออกเขียนได้ หากนักเรียนพบว่าตนเองสามารถที่จะอ่านออกเขียนได้ ทำให้นักเรียนเกิดความรักความสนใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นประสบการณ์ที่จัดจึงเป็นสิ่งที่ เป็นความสนใจของเด็ก การทัศนศึกษาและประสบการณ์ที่ได้รับทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองมากที่สุด

3. กิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ได้ ดำเนินการกิจกรรมเป็น 3 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ระหว่างวันที่ 20 – 21 พฤษภาคม 2549 กิจกรรมเข้าค่ายนักเรียน

ระยะที่ 2 วันที่ 27 พฤษภาคม 2549 กิจกรรมการนำเสนอผลงาน ครั้งที่ 1

ระยะที่ 3 วันที่ 3 มิถุนายน 2549 กิจกรรมนำเสนอผลงาน ครั้งที่ 2

รายละเอียดกิจกรรมที่ดำเนินงาน ได้แก่

ที่	กิจกรรม	รายละเอียด
1	ปฐมนิเทศ	อธิบายการอยู่ค่าย การทำกิจกรรมการอยู่ค่าย แจกคู่มือการเข้าค่าย
2	เรียนรู้นอกสถานที่	ศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติ ณ บึงฉวาก ชมสวนสัตว์ ชมปลา ชมจระเข้
3	นำสู่โลกแห่งความสุข	ลอดซุ้ม กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
4	แลกเปลี่ยนเรียนรู้	วาดภาพระบายสี เล่าเรื่องจากภาพ และถ่ายทอดประสบการณ์
5	เสริมขวัญ	บายศรีสู่ขวัญ พิธีเปิดค่ายส่งเสริมการรักการอ่าน
6	นันทนาการ	กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ดนตรี ศิลปะ เกม
7	บริหารกาย/บริหารจิต	ออกกำลังกาย นั่งสมาธิ
8	เทคนิคการเล่านิทาน	โดยครู เช่นหุ่นมือ หนังสือนิทาน ฯลฯ
9	ฝึกประสบการณ์	แบ่งกลุ่มทำหนังสือเล่มเล็ก
10	ถ่ายโยงประสบการณ์	นำเสนอผลงานของกลุ่ม
11	เพิ่มพูนประสบการณ์	จัดทำหนังสือเล่มเล็กเป็นรายบุคคล ตามความสนใจ
12	เผยแพร่ผลงาน	จัดแบ่งกลุ่มนำเสนอผลงาน นำเสนอหนังสือเล่มเล็กของนักเรียนทุกคน
13	เสริมประสบการณ์	จัดทำหนังสือเล่มเล็กและศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องที่สนใจ
14	ชื่นชมผลงาน	นำเสนอหนังสือเล่มเล็กและที่ศึกษาเพิ่มเติม

การปฐมนิเทศ

การปฐมนิเทศ เป็นกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนได้เรียนรู้จักการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น ภายใต้กฎ ระเบียบ ข้อบังคับของการอยู่ร่วมกัน การชี้แจงรายละเอียดของกิจกรรมการอยู่ค่าย แนะนำการทำกิจกรรมต่าง ๆ การแนะนำสถานที่ของการอยู่ค่ายทั้งด้านที่พัก ที่รับประทานอาหาร สถานที่จัดกิจกรรม และสถานที่อื่น ๆ การละลายพฤติกรรมของผู้อยู่ค่ายให้มีความสามัคคีช่วยเหลือซึ่งกัน โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

ครู นักเรียนพี่เลี้ยง นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ วิทยากร มีความเข้าใจรูปแบบของการทำกิจกรรมการอยู่ค่าย สามารถปฏิบัติกิจกรรมต่างๆตามที่กำหนด และมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างการอยู่ค่าย

เรียนรู้นอกสถานที่

การเรียนรู้นอกสถานที่ เป็นกิจกรรมที่จัดให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จริงจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้มีการระลึกถึงในสิ่งที่พบเห็น ได้ยิน ได้ฟัง ได้สัมผัสและปฏิบัติจริง ทั้งนี้การเรียนรู้ของนักเรียนย่อมจดจำในสิ่งที่พบเห็นด้วยประสบการณ์ของตนเอง นอกจากนี้ ในการจัดกิจกรรมเรียนรู้นอกสถานที่ เพื่อให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้มากที่สุดตามความสามารถของนักเรียน จึงจัดกิจกรรมที่เน้นการเรียนรู้ด้านการอ่าน ของนักเรียน โดยใช้เทคนิควิธีการที่หลากหลาย เช่น เทคนิคการสอนอ่านตามแบบ อ่านสะกดตัวประสมคำ หรือเทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง
2. นักเรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ครู นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ นักเรียนพี่เลี้ยง
3. นักเรียนได้เรียนรู้เทคนิควิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย
4. นักเรียนได้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
5. นักเรียนได้เรียนรู้การปฏิบัติตนในการไปสถานที่ต่างๆ

นำสู่โลกแห่งความสุข

การนำสู่โลกแห่งความสุข เป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการอยู่ค่าย รูปแบบ ขั้นตอนของกิจกรรมการอยู่ค่าย เพื่อส่งเสริมความสามัคคี การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งมาจากต่างโรงเรียนและต้องมาอยู่ค่ายร่วมกัน กิจกรรมที่จัดได้แก่ กิจกรรมการลอดซุ้ม กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบเล่นปนเรียน และเทคนิคการสอนแบบใช้เกม

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนรู้ขั้นตอนวิธีการอยู่ค่าย
2. นักเรียนรู้จักการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม
3. เกิดความร่วมมือนร่วมใจในการทำงานกลุ่ม

แลกเปลี่ยนเรียนรู้

กิจกรรมและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนนำประสบการณ์จากประสบการณ์จริง ที่นักเรียนได้พบ มานำเสนอโดยผ่านกระบวนการต่างๆ เช่น การเสนอหรือแสดงออกถึงสิ่งที่ต้องการ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกลุ่ม การยอมรับกันของสมาชิก โดยกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น กิจกรรมการวาดภาพระบายสี เล่าเรื่องจากภาพ โดยใช้เทคนิควิธีการสอนอ่านตามแบบ การใช้แผนภูมิประสบการณ์

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนได้ฝึกทักษะการพูดในที่ชุมชน
2. นักเรียนได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ นำเสนอประสบการณ์ที่พบเห็นมาอภิปราย แสดงความคิดเห็นในการทำงานกลุ่ม การช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่ม
3. นักเรียนได้มีทักษะในการอ่าน

เสริมขวัญ

เป็นกิจกรรมที่เสริมสร้างขวัญและกำลังใจแก่นักเรียนที่ต้องออกมาสู่โลกภายนอก โดยจัดทำพิธีบายศรีสู่ขวัญให้กับนักเรียนทุกคนที่เข้าค่าย ทั้งนี้กิจกรรมบายศรีสู่ขวัญเป็นกิจกรรมที่ให้ศิลาให้พรกับนักเรียน เพื่อความเป็นสิริมงคล และเพิ่มความมั่นใจแก่นักเรียนในการออกมาสู่โลกภายนอก โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบเล่นปนเรียน วิธีการสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนได้เรียนรู้ประเพณีการบายศรีสู่ขวัญ ขั้นตอนการทำพิธี ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง การสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน
2. ให้นักเรียนรู้จักการให้ความเคารพผู้ที่มีความอาวุโส
3. ส่งเสริมการมีสมาธิ การแสดงออก

นันทนาการ

กิจกรรมนันทนาการ เป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ความเพลิดเพลินในการดำเนินงานระหว่างกิจกรรมกิจกรรมนันทนาการที่จัด เช่น กิจกรรมดนตรี เกม ศิลปะ ซึ่งการจัดกิจกรรมเป็นการสร้างบรรยากาศให้สนุกสนาน คลายความวิตกกังวล คลายความเครียดจากการระดมสมองผลิตผลงานของนักเรียน นอกจากนี้กิจกรรมนันทนาการช่วยส่งเสริมให้เด็กจินตนาการเรื่องราวต่างๆ ได้ดีขึ้น โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบเล่นปนเรียน การใช้เกม การสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยค

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนได้แสดงออกถึงความสามารถที่มีอยู่
2. ส่งเสริมความสามัคคี การแสดงออก จินตนาการต่างๆของกิจกรรม
3. นักเรียนได้รับความสนุกสนานในการทำกิจกรรม
4. นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะทางการอ่าน จากการทำกิจกรรมต่างๆ

บริหารกาย/บริหารจิต

สุขภาพกาย สุขภาพจิตดี เป็นสิ่งสำคัญให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ การที่นักเรียนมีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์ แข็งแรง สุขภาพจิตที่ดี ย่อมส่งเสริมให้นักเรียนมีกำลังกายและกำลังใจในการทำกิจกรรมต่างๆให้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี การจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพกาย ทำให้นักเรียนมีสุขภาพกายที่แข็งแรง มีความรักในการออกกำลังกายและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลรอบข้าง กิจกรรมส่งเสริมสุขภาพจิต ส่งเสริมให้นักเรียนเป็นคนที่มีความมั่นใจ ใจมุ่งมั่นคง ทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น โดยใช้เทคนิควิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เรียนรู้จากการได้ยิน การเห็น และการเรียนอ่านจากวิธีสอนอ่านตามแบบ

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนมีสุขภาพที่สมบูรณ์ แข็งแรง สุขภาพจิตที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ
2. นักเรียนมีความสนใจในการทำกิจกรรม ให้ความสนใจในการเรียนรู้ เกิดการเลียนแบบและปฏิบัติตาม
3. นักเรียนให้การดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

เทคนิคการเล่านิทาน

การเล่านิทานเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ได้ก่อกำเนิดความสนใจในการฟังหรือดู ซึ่งกิจกรรมการเล่านิทานผู้เล่าจะต้องมีลีลาที่หลากหลายในการเล่า เพื่อกระตุ้นให้เด็กมีความสนใจ ในการเล่านิทานสามารถเล่านิทานโดยการนำเสนอเป็นหนังสือนิทาน หนังสือเล่มใหญ่ภาพประกอบ การแสดงบทบาทสมมุติ หรือการแสดงหุ่นนิ้วมือก็ได้

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนเกิดความสนุกสนานจากการนำเสนอนิทาน
2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำหนังสือนิทาน
3. นักเรียนเกิดจินตนาการในการนำเสนอนิทานของกลุ่มตนเอง

ฝึกประสบการณ์

การฝึกประสบการณ์ สำหรับนักเรียน เป็นการฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการทำกิจกรรมในด้านต่างๆ ซึ่งกิจกรรมในการฝึกประสบการณ์ในครั้งนี้ เป็นการฝึกให้นักเรียนได้จัดทำหนังสือเล่มเล็กเป็นกลุ่ม โดยมีนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และนักเรียนพี่เลี้ยงช่วยในการจัดทำ ภายใต้การช่วยเหลือของครู การฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการเรียนรู้ด้านการอ่านจากการทำหนังสือเล่มเล็ก จากคำศัพท์ต่างๆที่มีอยู่ในหนังสือและคำศัพท์ที่นักเรียนให้ความสนใจ โดยเทคนิควิธีการเรียนรู้จากการอ่านตามแบบ อ่านแบบสะกดตัวผสมคำ การอ่านเป็นคำเป็นประโยค และการอ่านโดยใช้แผนภูมิประสบการณ์ เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในกลุ่มระหว่างนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้และนักเรียนทั่วไป

2. นักเรียนมีทักษะในการจัดทำหนังสือเล่มเล็ก ทักษะการอ่าน การเขียน และการนำเสนองาน
3. นักเรียนมีจินตนาการในการแต่งเรื่องราว ความภาคภูมิใจในผลงานที่จัดทำขึ้น

ถ่ายโยงประสบการณ์

กิจกรรมการถ่ายโยงประสบการณ์ เป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะการนำเสนอของนักเรียน จากการทำหนังสือเล่มเล็ก โดยตัวแทนเป็นเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ของกลุ่มเป็นผู้นำเสนอ ซึ่งการที่จะให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ นำเสนอ สมาชิกของกลุ่มได้มีการเสนอแนะการนำเสนอทั้งทางด้านการอ่าน การเล่าเรื่อง การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า และการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในระหว่างกลุ่ม โดยเทคนิควิธีการเรียนรู้จากการอ่านตามแบบ อ่านแบบสะกดตัวผสมคำ การอ่านเป็นคำเป็นประโยค และการอ่านโดยใช้แผนภูมิประสบการณ์ เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิคการเล่านิทาน

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนได้แสดงออกถึงความร่วมมือร่วมใจในการช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม
2. นักเรียนมีทักษะในการอ่าน การแสดงความคิดเห็นต่อกลุ่ม
3. กิจกรรมที่จัดนักเรียนมีความกล้าในการแสดงออกมากขึ้น มีความสนใจในการซักถามและให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในกลุ่มและนอกกลุ่ม การให้กำลังใจซึ่งกันและกัน และเกิดการเรียนรู้ทางการอ่านจากการนำเสนอ

เพิ่มพูนประสบการณ์

เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทบทวนการทำหนังสือเล่มเล็กเป็นรายบุคคล เพื่อฝึกทักษะการจัดทำหนังสือเล่มเล็กโดยมีพี่เลี้ยงช่วยและครูเป็นผู้คอยแนะนำในการจัดทำ หนังสือเล่มเล็กที่จัดทำเป็นเรื่องราวที่นักเรียนให้ความสนใจ เพื่อเป็นการฝึกทักษะด้านการอ่าน การค้นหาข้อมูล การนำเสนอและส่งเสริมให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น โดยเทคนิควิธีการเรียนรู้จากการอ่านตามแบบ อ่านแบบสะกดตัวผสมคำ การอ่านเป็นคำเป็นประโยค และการอ่านโดยใช้แผนภูมิประสบการณ์ เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิคการเล่านิทาน

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนได้ฝึกทักษะการจัดทำหนังสือเล่มเล็ก
2. นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน การเขียน และจินตนาการในการทำหนังสือ
3. นักเรียนมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายทั้งนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และนักเรียนพี่เลี้ยง
4. นักเรียนมีการหาความรู้เพิ่มเติมในการจัดทำหนังสือ และมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง

เผยแพร่ผลงาน

เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนนำเสนอผลงานของตนเอง จากการทำหนังสือเล่มเล็กโดยมีครูและพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำ นักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น สืบเนื่องจากการนำเสนอของนักเรียน มีการแสดงความคิดเห็นระหว่างการนำเสนอกิจกรรม ทั้งนี้ครูเป็นผู้ให้แรงเสริมในการนำเสนอของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกล้าแสดงออกของกิจกรรมเพิ่มขึ้น โดยเทคนิควิธีการเรียนรู้จากการอ่านตามแบบ อ่านแบบสะกดตัวผสมคำ การอ่านเป็นคำเป็นประโยค และการอ่านโดยใช้แผนภูมิประสบการณ์ เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิคการเล่านิทาน

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน การเขียน และจินตนาการในการทำหนังสือ
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายทั้งนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และนักเรียนพี่เลี้ยง
3. นักเรียนมีการหาความรู้เพิ่มเติมในการจัดทำหนังสือ และมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง
4. นักเรียนมีทักษะในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการตอบคำถามหรือขอความช่วยเหลือระหว่าง

การทำกิจกรรม

เสริมประสบการณ์

เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนจัดทำหนังสือเล่มเล็กด้วยตนเองในเรื่องใกล้ตัว และเป็นที่น่าสนใจของนักเรียน เพื่อให้เด็กมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น โดยให้นักเรียนฝึกการทำงานเป็นรายบุคคล มีครูและพี่เลี้ยงคอยกระตุ้นและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่เด็ก และศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลด้วยตนเอง โดยเทคนิควิธีการเรียนรู้จากการอ่านตามแบบ อ่านแบบสะกดตัวผสมคำ การอ่านเป็นคำเป็นประโยค และการอ่านโดยใช้แผนภูมิประสบการณ์ เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิคการเล่านิทาน

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน การเขียน และจินตนาการในการทำหนังสือ
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายทั้งนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และนักเรียนพี่เลี้ยง
3. นักเรียนมีการหาความรู้เพิ่มเติมในการจัดทำหนังสือ และมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง
4. นักเรียนมีทักษะในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในการตอบคำถามหรือขอความช่วยเหลือระหว่าง

การทำกิจกรรม

ชื่นชมผลงาน

เป็นการนำเสนอผลงานของนักเรียนทั้งที่เป็นงานกลุ่มและรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำงานของแต่ละคน ผลงานใดที่นักเรียนให้ความสนใจมากก็จะมีรางวัลเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้นักเรียนอยากที่จะสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมา และสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการอ่านหนังสือเพิ่มขึ้น โดยเทคนิควิธีการเรียนรู้จากการอ่านตามแบบ อ่านแบบสะกดตัวผสมคำ การอ่านเป็นคำเป็นประโยค และการอ่านโดยใช้แผนภูมิประสบการณ์ เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิคการเล่านิทาน

ผลที่เกิดจากการจัดกิจกรรม

1. นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน การเขียน และจินตนาการในการทำหนังสือ
2. นักเรียนมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายทั้งนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ และนักเรียนพี่เลี้ยง
3. นักเรียนมีการหาความรู้เพิ่มเติมในการจัดทำหนังสือ และมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง

การนำเสนอวิทัศน์/ภาพของกิจกรรมการเข้าค่าย

เพื่อให้นักเรียนได้เห็นกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกัน ของการอยู่ค่าย การกระตุ้นความสนใจในการทำกิจกรรมในครั้งต่อไปและเพื่อเป็นแรงเสริมของการทำกิจกรรมการรักการอ่าน

การนำเสนองาน เพื่อฝึกทักษะการทำงานร่วมกันของเพื่อนในกลุ่ม ส่งเสริมให้นักเรียนฝึกทักษะการอ่าน การเขียน ของนักเรียนโดยใช้เทคนิควิธีที่หลากหลาย ทั้งเทคนิควิธีการสอน และเทคนิคการสอน การเรียนรู้ของเด็กจากการเห็น การฟัง และการสัมผัสด้วยตนเอง เพิ่มขึ้น โดยเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีครูและนักเรียนพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำและทำร่วมกัน การให้รางวัลกับกิจกรรมหนังสือเล่มเล็กดีเด่นจากการเลือกของนักเรียนโดยการลงคะแนนเสียง และยังเป็นการแสดงความคิดเห็นในการนำเสนอในสิ่งที่นักเรียนให้ความสนใจ

การให้แรงเสริมทางบวก เป็นการให้รางวัลในการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน

4. ประเมินผลการดำเนินโครงการ

1. แบบสอบถามการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
2. แบบสอบถามการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยผู้ปกครอง
3. แบบสอบถามการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยครู
4. แบบสอบถามติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประเมินผลการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ได้จัดทำแบบสอบถามการดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ จำนวน 4 ฉบับ คือ

1. แบบสอบถามการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
2. แบบสอบถามการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยผู้ปกครอง
3. แบบสอบถามการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยครู
4. แบบสอบถามติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1. แสดงร้อยละของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

รายการ	ร้อยละ
1. นักเรียนมีความพอใจในการเข้าค่ายครั้งนี้	100.00
2. นักเรียนให้ความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม	100.00
3. รูปแบบการจัดกิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่าน	100.00
4. นักเรียนสนใจที่จะอ่านหนังสือ เพื่อหาความรู้เพิ่มเติม	100.00
5. นักเรียนที่เลี้ยงที่เข้าร่วมกิจกรรมมีส่วนช่วยเหลือในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	90.00
นักเรียนที่เลี้ยงที่เข้าร่วมกิจกรรมไม่มีส่วนช่วยเหลือในกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน	10.00
6. นักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น	93.34
นักเรียนไม่มีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น	6.66
7. กิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนแสดงออก	93.34
กิจกรรมไม่ได้ส่งเสริมการแสดงออก	6.66
8. นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเองเพิ่มมากขึ้น	100.00

จากตาราง 1 นักเรียนมีความพอใจในการเข้าค่ายกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ ให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม รูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีความรักในการอ่าน สนใจในการหาความรู้เพิ่มเติม และมีความภาคภูมิใจในตนเอง 100 % รองลงมา ได้แก่ นักเรียนมีทักษะใน

การอ่านเพิ่มมากขึ้นและมีความกล้าในการแสดงออก 93.34 % และนักเรียนที่เลี้ยงมีส่วนช่วยในการทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน 90 %

ตารางที่ 2. แสดงร้อยละของรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

รูปแบบการจัดกิจกรรม	ร้อยละ
ทัศนศึกษา	26.41
นันทนาการ	11.32
เกม	17.73
ดนตรี	13.97
ศิลปะ	21.51
วิชาการ	9.06

จากตารางที่ 2 รูปแบบการจัดกิจกรรมที่นักเรียนให้ความสนใจมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมทัศนศึกษา 26.41 % กิจกรรมศิลปะ 21.51 % และกิจกรรม เกม ดนตรี นันทนาการ และวิชาการ ตามลำดับ

ตารางที่ 3. แสดงร้อยละของประเภทหนังสือที่นักเรียนเลือกอ่าน

ประเภทหนังสือที่นักเรียนเลือกอ่าน	ร้อยละ
หนังสือเรียน	22.89
หนังสือพิมพ์	9.4
นิทาน	22.89
แผ่นพับ	5.33
นิตยสาร/วารสาร	6.27
บอร์ดประชาสัมพันธ์	7.21
การ์ตูน	16.61
โฆษณา	9.4

จากตารางที่ 3 ประเภทหนังสือที่นักเรียนให้ความสนใจในการอ่านมากที่สุด ได้แก่ หนังสือเรียน และหนังสือนิทาน 22.89 % รองลงมาได้แก่ หนังสือการ์ตูน 16.61 % หนังสือพิมพ์ และโฆษณา 9.4 % และบอร์ดประชาสัมพันธ์ นิตยสาร/วารสาร แผ่นพับ ตามลำดับ

ตารางที่ 4. แสดงร้อยละของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยผู้ปกครอง

รายการ	ร้อยละ
1. ผู้ปกครองมีความพอใจในการเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่าน	100.00
2. ผู้ปกครองสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม	84.32
ผู้ปกครองไม่สนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรม	13.73
3. รูปแบบการจัดกิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่าน	100.00
4. นักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น	100.00
5. นักเรียนมีความสนใจที่จะอ่านหนังสือเพิ่มขึ้น	93.34
นักเรียนไม่มีความสนใจที่จะอ่านหนังสือเพิ่มขึ้น	6.67
6. นักเรียนมีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น	100.00
7. รูปแบบกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าในการแสดงออกเพิ่มมากขึ้น	100.00

จากตาราง 4 ผู้ปกครองมีความพอใจในการจัดกิจกรรมเข้าค่ายส่งเสริมการอ่านและการเรียนรู้ รูปแบบการจัดกิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่าน มีทักษะการอ่าน การเรียนรู้เพิ่มขึ้นและมีความกล้าในการแสดงออก 100 % รองลงมา ได้แก่ นักเรียนมีความสนใจในการอ่านหนังสือเพิ่มขึ้น 93.34 % และความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม 84.32 % ตามลำดับ

ตารางที่ 5. แสดงร้อยละของรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยผู้ปกครอง

รูปแบบการจัดกิจกรรม	ร้อยละ
ทัศนศึกษา	25.74
นันทนาการ	9.9
เกม	13.86
ดนตรี	10.9
ศิลปะ	17.82
วิชาการ	21.78

จากตารางที่ 5 รูปแบบการจัดกิจกรรมที่ผู้ปกครองให้ความสนใจมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมทัศนศึกษา 25.74 % กิจกรรมวิชาการ 21.78 % และกิจกรรมศิลปะ เกม ดนตรี นันทนาการ ตามลำดับ

ตารางที่ 6. แสดงร้อยละของประเภทหนังสือที่เลือกให้นักเรียนอ่าน

ประเภทหนังสือที่เลือกให้นักเรียนอ่าน	ร้อยละ
หนังสือเรียน	24.86
หนังสือพิมพ์	11.88
นิทาน	20.17
แผ่นพับ	1.83
นิตยสาร/วารสาร	9.12
บอร์ดประชาสัมพันธ์	5.52
การ์ตูน	15.74
โฆษณา	10.88

จากตารางที่ 6 ประเภทหนังสือที่ผู้ปกครองเลือกให้นักเรียนอ่านมากที่สุด ได้แก่ หนังสือเรียน 24.86 รองลงมาได้แก่ หนังสือนิทาน 20.17 % หนังสือการ์ตูน 15.74 % และ หนังสือพิมพ์ โฆษณา นิตยสาร/วารสาร บอร์ดประชาสัมพันธ์ และแผ่นพับ ตามลำดับ

ตารางที่ 7. แสดงร้อยละของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยครู

รายการประเมิน	5	4	3	2	1
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความพอใจในการเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่าน	43.75	43.75	12.5	-	-
2. หากมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายอีกครั้ง ท่านสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่	37.5	50	-	12.5	-
3. กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการรักการอ่าน	25	62.5	6.25	6.25	-
4. กิจกรรมมีส่วนสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น	25	56.25	12.5	6.25	-
5. ท่านคิดว่านักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม	31.25	56.25	12.5	-	-
6. รูปแบบการจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่อง ชัดเจน เหมาะสม	25	56.25	18.75	-	-
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์ และเอกสารมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรม	50	37.5	12.5	-	-
8. ความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม สามารถนำไปใช้	25	62.5	12.5	-	-

ประโยชน์					
9. การจัดกิจกรรมควรมีความต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นการอ่าน	37.5	56.25	6.25	-	-
10. การจัดกิจกรรม ควรมีการนิเทศ ติดตามผล ประเมินผล	43.75	56.25	-	-	-

จากตาราง 7 พบว่า การใช้สื่อ อุปกรณ์ เอกสารมีความเหมาะสม และสอดคล้องกับรูปแบบการกิจกรรม มากที่สุด 50 % รองลงมาได้แก่ความพึงพอใจในการจัดและ การนิเทศ ติดตามผล ประเมินผล มากที่สุด 43.75 % ความสนใจการเข้าร่วมกิจกรรมและความต่อเนื่องของการจัดกิจกรรม 37.5 %

กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการและประโยชน์ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม มาก 62.5 % และร้อยละ 56.25 เห็นว่ากิจกรรมมีส่วนสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่าน มีทักษะในการอ่าน รูปแบบการจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่อง ชัดเจน เหมาะสม การจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่องและควรมีการนิเทศ ติดตามผล ประเมินผลของการจัดกิจกรรม

ตารางที่ 8 แสดงร้อยละของนักเรียนที่เลือกหนังสือที่อ่านตามแต่ละประเภท ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ประเภทหนังสือ	ก่อนร่วมกิจกรรม	หลังร่วมกิจกรรม	เพิ่มขึ้น/ลดลง
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
หนังสือเรียน	39.47	57.89	+ 18.42
หนังสือพิมพ์	13.16	15.79	+ 2.63
นิทาน	47.36	73.68	+ 26.32
แผ่นพับ	7.89	15.78	+ 7.89
นิตยสาร/วารสาร	5.26	5.26	0
บอร์ดประชาสัมพันธ์	21.05	42.10	+ 21.05
การ์ตูน	65.78	84.21	+ 18.43
โฆษณา	15.78	39.47	+ 23.69

จากตารางที่ 8 พบว่า หลังเข้าร่วมกิจกรรมนักเรียนให้ความสนใจในการอ่านหนังสือเพิ่มมากขึ้น หนังสือที่นักเรียนให้ความสนใจในการเลือกอ่านเพิ่มมากขึ้น ได้แก่หนังสือนิทาน เพิ่มขึ้น 26.32 % รองลงมาได้แก่ โฆษณา เพิ่มขึ้น 23.69 % บอร์ดประชาสัมพันธ์ เพิ่มขึ้น 21.05 % และหนังสือการ์ตูน หนังสือเรียน แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงร้อยละของเหตุผลในการอ่านหนังสือของนักเรียน ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

เหตุผลในการอ่านหนังสือ	ก่อนร่วม กิจกรรม	หลังร่วม กิจกรรม	เพิ่มขึ้น/ลดลง
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ชอบ	31.57	42.10	+ 10.53
อ่านตามเพื่อน	42.10	65.79	+ 23.69
ครูให้อ่าน	65.79	57.90	- 7.89
พ่อแม่ผู้ปกครองให้อ่าน	47.37	34.21	- 13.16
ช่วยเพิ่มพูนความรู้	13.16	44.73	+ 31.57
สนุกสนานและเพลิดเพลินจากการอ่าน	52.63	73.68	+ 21.05
ช่วยให้อ่านหนังสือได้รวดเร็วและคล่องขึ้น	13.16	42.10	+ 28.94
อื่นๆ.... ภาพสวยดี	31.58	47.36	+ 15.78

จากตารางที่ 9 พบว่า หลังเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนให้เหตุผลในการอ่านหนังสือเพิ่มขึ้นมากที่สุด ได้แก่ ช่วยเพิ่มพูนความรู้ 31.57 % รองลงมาได้แก่ ช่วยให้อ่านหนังสือได้รวดเร็วและคล่องขึ้น 28.94 % อ่านตามเพื่อน 23.69 % และเหตุผลของการอ่านหนังสือลดลง ได้แก่ การอ่านตามผู้ปกครองลดลง 13.16 % และครูให้อ่านลดลง 7.89 % ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงร้อยละของเหตุผลที่นักเรียนไม่อ่านหนังสือ ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

เหตุผลที่นักเรียนไม่อ่านหนังสือ	ก่อนร่วม กิจกรรม	หลังร่วม กิจกรรม	เพิ่มขึ้น/ลดลง
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ชอบฟังมากกว่าอ่าน	63.15	50	- 13.15
ไม่มีเวลาอ่าน	13.15	7.90	- 5.25
ไม่มีหนังสืออ่าน	26.31	13.15	- 13.16
อ่านแล้วไม่เข้าใจ	13.15	10.52	- 2.63
ชอบดูมากกว่าอ่าน	57.89	47.36	- 10.52
ไม่ชอบอ่าน	50	36.84	- 13.16
อ่านไม่ออก	73.68	52.63	- 21.05

จากตารางที่ 10 พบว่า เหตุผลที่นักเรียนไม่อ่านหนังสือลดลง เนื่องจากการอ่านหนังสือไม่ออกลดลง 21.05 % รองลงมาได้แก่ ไม่มีหนังสืออ่านและไม่ชอบอ่าน ลดลง 13.16 % ชอบฟังมากกว่าอ่านลดลง 13.15 % และชอบดูมากกว่าอ่าน ไม่มีเวลาอ่าน อ่านแล้วไม่เข้าใจ ลดลงตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงร้อยละของความถี่ในการอ่านหนังสือของนักเรียน ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

ความถี่ในการอ่านหนังสือห้องเรียน	ก่อนร่วมกิจกรรม	หลังร่วมกิจกรรม
	ร้อยละ	ร้อยละ
อ่านทุกวัน	47.36	76.31
อ่าน 2-3 วัน/ครั้ง	26.31	18.42
อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง	18.42	5.26
อ่าน 2-3 สัปดาห์/ครั้ง	7.89	0
อ่านเดือนละครั้ง	0	0
ไม่อ่านเลย	0	0

จากตารางที่ 11 พบว่า หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนให้ความสนใจในการอ่านหนังสือเพิ่มขึ้น โดยอ่านหนังสือทุกวันเพิ่มขึ้นมากที่สุด 76.31 % รองลงมาได้แก่ อ่าน 2 – 3 วัน 18.42 % และอ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง 5.26 %

ตารางที่ 12 แสดงร้อยละของช่วงเวลาที่นักเรียนอ่านหนังสือมากที่สุด ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วม กิจกรรม

ช่วงเวลาที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุด	ก่อนร่วมกิจกรรม	หลังร่วมกิจกรรม	เพิ่มขึ้น/ลดลง
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
เช้า	2.63	2.63	0
กลางวัน	28.94	31.57	+ 2.63
เย็น	31.57	21.05	- 10.52
กลางคืน	21.05	10.52	- 10.53
เมื่อมีเวลาว่าง	15.78	34.21	+ 18.43
อื่นๆ .. เมื่อครูสั่ง	47.36	31.57	- 15.79

จากตารางที่ 12 พบว่า หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมช่วงเวลาที่นักเรียนอ่านหนังสือเพิ่มขึ้นมากที่สุดคือ เมื่อมีเวลาว่าง เพิ่มขึ้น 18.43 % รองลงมาได้แก่เวลากลางวัน 2.63 % และช่วงเวลาที่ลดลงของการอ่านหนังสือ ลดลงมากที่สุดคือ เมื่อครูสั่งลดลง 15.79 % และช่วงเวลากลางคืน เวลายืน ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงร้อยละของเหตุผลในการเลือกหนังสืออ่านของนักเรียน (หนังสือที่ชอบอ่าน) ทั้งก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรม

เหตุผลในการเลือกหนังสืออ่านของนักเรียน(หนังสือที่ชอบอ่าน)	ก่อนร่วมกิจกรรม	หลังร่วมกิจกรรม	เพิ่มขึ้น/ลดลง
	ร้อยละ	ร้อยละ	ร้อยละ
ชื่อเรื่องน่าสนใจ	31.57	50	+ 18.43
เนื้อเรื่องน่าสนใจ	15.78	31.57	+ 15.79
คำแนะนำของครู	42.10	39.47	- 2.63
ปกน่าสนใจ	50	76.31	+ 26.31
มีภาพประกอบน่าสนใจ	63.15	81.57	+ 18.42
คำแนะนำของเพื่อน	23.68	42.10	+ 18.42

จากตารางที่ 13 พบว่า หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนให้เหตุผลของการเลือกอ่านหนังสือ มากที่สุดได้แก่หนังสือที่มีปกน่าสนใจ เพิ่มขึ้น 26.31 % รองลงมาได้แก่ ชื่อเรื่องน่าสนใจ 18.43 % หนังสือที่มีภาพประกอบ และอ่านตามคำแนะนำของเพื่อนเพิ่มขึ้น 18.42 % และอ่านตามคำแนะนำของครูลดลง 2.63 %

TK
park
อุทยานการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะในการส่งเสริมการรักการอ่าน

ด้านนักเรียน โรงเรียนควรมีหนังสือที่มีภาพประกอบที่สวยงาม คำบรรยายน้อย การสอนควรใช้หนังสือนิทานหรือหนังสือการ์ตูนในการสอน ให้นักเรียนเลือกหนังสืออ่านได้และให้นักเรียนฝึกทักษะการแต่งเรื่องและการนำเสนองานหน้าชั้นเรียน

ด้านครูผู้สอน การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่หลากหลายและมีความต่อเนื่อง การได้กำลังใจจากครู ผู้ปกครอง เพื่อนนักเรียน การสนใจในการอ่าน เช่น หนังสือที่มีรูปประกอบที่สวยงามน่าสนใจและให้นักเรียนออกมานำเสนอ มีสื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย และการฝึกทักษะในการอ่านให้ นักเรียนเพิ่มมากขึ้น

ด้านผู้ปกครอง จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่หลากหลาย เช่น เกม กิจกรรมห้องสมุด การบ้าน การสอนเสริม เพื่อฝึกให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านและเขียน เข้าใจเนื้อหาที่อ่าน มีภาพประกอบการอ่านที่สวยงาม น่าสนใจ มีลำดับขั้นตอนในการสอนอ่านจากง่ายไปสู่ยาก มีครูที่เข้าใจนักเรียน และจัดหนังสือที่นักเรียนสนใจอ่านเพิ่มขึ้น

TK
park
อุทยานการเรียนรู้

บทที่ 5

สรุปผล การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

โครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 ในโรงเรียนเรียนร่วม จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นโครงการที่จัดกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการรักการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูและผู้ปกครอง มีแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
2. เพื่อให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความรักในการอ่าน

สมมุติฐานในการวิจัย

กิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ ทำให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เด็กเกิดความรักในการอ่าน หาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ด้วยตนเอง

แนวทางในการดำเนินงาน

กลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 คัดเลือกจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล จำนวน 38 คน นักเรียนทั่วไปที่เป็นพี่เลี้ยง จำนวน 12 คน และครูในโรงเรียนเรียนร่วม จำนวน 24 คน จาก 12 โรงเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549

รูปแบบการจัดกิจกรรม

1. จัดอบรมให้ความรู้กับครูในโรงเรียน เรื่อง การคัดกรองและประเมินความสามารถด้านการอ่าน สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการจัดกิจกรรมครูมีความรู้ ความเข้าใจในลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ สามารถประเมินคัดกรอง ประเมินวินิจฉัยความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนตามแบบแบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ของคณะกรรมการพิจารณาให้คนพิการได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา และแบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ของศูนย์แนะแนวการศึกษาและอาชีพ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
2. ประชุมคณะครูและวิทยากรในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้
3. กิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่าน

โดยจัดกิจกรรมที่มีรูปแบบที่หลากหลายร่วมกัน ระหว่าง ครู นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ นักเรียนทั่วไป ได้แก่การเข้าค่ายพัฒนาทักษะการอ่าน การทำผลงานร่วมกันระหว่าง ครู นักเรียน โดยใช้วิธีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ได้แก่ เทคนิคการเล่านิทาน เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิค

การสอนแบบใช้เกม เทคนิคการสอนแบบเล่นปนเรียน หรือวิธีการสอนอ่านภาษาไทยที่หลากหลายวิธี เช่น วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำผสมคำ การสอนอ่านแบบจำเป็นคำเป็นประโยค วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิ ประสิทธิภาพ และวิธีการสอนอ่านตามแบบ

4. ประเมินผลการดำเนินโครงการ จากแบบสอบถาม ดังนี้

4.1. แบบสอบถามการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

4.2. แบบสอบถามการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยผู้ปกครอง

4.3. แบบสอบถามการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 โดยครู

4.4. แบบสอบถามติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

สรุปผลการดำเนินงาน

กิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ ทำให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เด็กเกิดความรักในการอ่าน หาคำความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ด้วยตนเองจากการติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

อภิปรายผล

กิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1 เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้สำหรับครู ผู้ปกครอง ในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน มีความรักในการอ่านและการเรียนรู้เพิ่มขึ้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ผลการติดตามการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หลังจากเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรม จากแบบติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ทั้งนี้ เด็กที่มี

ปัญหาทางการเรียนรู้ได้รับการส่งเสริมทางด้านการอ่านทำให้นักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น รูปแบบการจัดกิจกรรมได้นำเทคนิคการสอนที่แตกต่างกัน เช่น เทคนิควิธีสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิคการสอนแบบใช้เกม เทคนิคการสอนแบบเล่นปนเรียน เทคนิคการสอนแบบการเล่านิทาน และเทคนิควิธีการสอนอ่านที่ให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีทักษะในการอ่านเพิ่มขึ้น ได้แก่ วิธีการสอนอ่านแบบสะกดคำผสมคำ วิธีการสอนอ่านแบบจำเป็นคำเป็นประโยค วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิ ประสิทธิภาพ วิธีการสอนอ่านตามแบบ รูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านได้นำเทคนิควิธีสอนและเทคนิควิธีการสอนอ่าน ดังกล่าวมาใช้ในการจัด กิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ในแต่ละกิจกรรม โดย กิจกรรมที่จัดให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จริง นำไปปฏิบัติจริง การช่วยเหลือเรียนรู้ซึ่งกันโดยเน้นให้นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้ฝึกทักษะการอ่านตามแบบ การอ่านสะกดคำ การอ่านเป็น

คำเป็นประโยค และการอ่านโดยใช้แผนภูมิประสบการณ์ การฝึกทักษะการอ่านได้จัดกิจกรรมให้นักเรียน ได้นำผลงานที่จัดทำเสนอในรูปแบบของการจัดทำหนังสือเล่มเล็ก การนำเสนอในรูปแบบการเล่านิทาน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ครูผู้สอนควรมีความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักเรียน
2. กิจกรรมที่จัดควรเน้นให้นักเรียนรู้จักพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การสะกดคำ เพื่อฝึกทักษะ การอ่านของนักเรียน

3. กิจกรรมส่งเสริมการอ่านควรจัดอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับห้องเรียน โรงเรียน

4. ควรมีความร่วมมือระหว่าง ครู เพื่อน ผู้ปกครอง ในการพัฒนาด้านการอ่านของนักเรียนที่มี ปัญหาทางการเรียนรู้

5. รูปแบบการจัดกิจกรรมควรเน้นให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง

6. ควรสร้างแรงจูงใจในการอ่าน เช่น หนังสือน่าอ่าน ปกสวยงาม การให้แรงเสริม

7. ควรมีการนิเทศ ติดตามผลการอ่านของนักเรียน

8. การจัดกิจกรรมควรมีหลายหลายมากขึ้น เช่น การใช้ CD ในการสอน การสาธิต

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

1. ควรมีการศึกษาวิจัยในกลุ่มนักเรียนประเภทอื่นๆ เช่น เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น การ ได้ยิน สติปัญญา เพื่อให้ได้แนวทางรูปแบบการจัดกิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้

2. ควรนำกิจกรรมเทคนิควิธีการสอนมาพัฒนานักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านอื่นๆ เช่น ด้านการเขียน ด้านคณิตศาสตร์ เป็นต้น

3. นำวิธีการสอนแบบอื่นๆมาใช้ในการส่งเสริมการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

อุทยานการเรียนรู้

บรรณานุกรม

- เกริก ย้อยพันธ์. (2539) การเล่านิทาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- จันทร์เพ็ญ ศุภภาพ. (2535). การศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังนิทานประกอบดนตรีและนิทานประกอบรูปภาพควบคู่กับกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมความช่วยเหลือ. ปรินฏยานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ชวลิต ชูกำแหง. (2546). การพัฒนาหลักสูตรสอนเสริมทักษะเบื้องต้นในการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา. ปรินฏยานิพนธ์.กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดารณี อุทัยรัตนกิจ. (2538). การศึกษาสำหรับคนพิการในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์
- เตือนใจ กรุยกระโทก. (2543) การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่3 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ. ปรินฏยานิพนธ์ กศ.ม.(การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิสนา เขมมณี. (2546). 14 วิธีสอนสำหรับครูมืออาชีพ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิตยสาร. (2548). บึงจวาก แดนมหัศจรรย์. ฉบับพิเศษ. สุพรรณบุรี
- บันลือ พฤษะวัน. (2538) มิติใหม่ในการสอนอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พฤษะวัน. (2543). แนวพัฒนาการอ่านเร็ว คิดเป็น. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- เบญจา ชลธาร์นนท์. (2545) เทคนิคการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ. เอกสารสำเนา
- เบญจพร ปัญญาวง. (2543). คู่มือช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประเทิน มหาพันธ์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : แวนแก้ว.
- . (2544). เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2 . กรุงเทพฯ : แวนแก้ว
- . (2546). วิธีสอนเด็กเรียนยาก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : แวนแก้ว
- รัตนพินิจ นิตการการศึกษา. (2542). รวมปราชญ์ถาด้านการศึกษาในสมเด็จพระเทพฯ. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง
- วรวณี โสภประยูร. (2537). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

ศรียา นิยมธรรม. (2537). รายงานการวิจัยการสร้างแบบคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.

กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

----- (2540). ปัญหายุ่งยากทางการเรียนรู้. พิมพ์ครั้งที่ 2. ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

----- (2542). L.D. เข้าใจ & ช่วยเหลือ. กรุงเทพฯ : P.A. ART & PRINTING.

ศึกษานิเทศก์. กรมวิชาการ. (2535). คู่มือครูสำหรับใช้ควบคู่กับหนังสือเรียนภาษาไทย ชุดพื้นฐาน ภาษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เล่ม 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ : ครูสภา

ศึกษานิเทศก์. กรมวิชาการ. แบบทดสอบคัดกรองความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศาสนา

ศึกษานิเทศก์. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2547) คู่มือการกระจายสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา. กรุงเทพฯ:ครูสภา

คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2544). ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี : ปัญหาการเรียนรู้ที่แก้ไขได้. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

สนิท ตั้งทวี. (2538). การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.

สมบัติ ตัญจรัญรัตน์ และคนอื่น ๆ. (2545). เรียนรู้ภาษาไทยโดยเน้นกระบวนการคิด : สอนให้คิด คิดแล้วเขียน เขียนจากความคิด. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สาโรช โศภีรักษ์. (2546). นวัตกรรมการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ:บู๊ค พอยท์

สุพิน บุญชูวงศ์. (2530) หลักการสอน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูสวนดุสิต

สุภาวดี ไยพิมล. (2533). ความสามารถในการจำแนกพฤติกรรมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังการเล่านิทานโดยใช้หุ่นมือและการเล่านิทานโดยการแสดงบทบาทสมมุติประกอบ. ปรินธิญานินพจน์ กศ.ม.กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เสริมศรี หอทิมาวรกุล. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย) หน่วยที่ 1 – 8. กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.

สาธิตานสุข, กรมสุขภาพจิต. (2545). คู่มือ “ช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้”. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ชุมชนสมทกรณการเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2543). การประชุมสมัชชา ผู้ปกครอง ครู ผู้บริหาร เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาพิเศษ ปี 2000. กรุงเทพฯ : สำนักนิเทศและ พัฒนามาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ครูสภา

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน.(2538). **คู่มือครูการดำเนินการสำรวจเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้**. กรุงเทพฯ : ม.ป.ป.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2533). **การพัฒนาการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา**. กรุงเทพฯ : ประยูรวงศ์พรินติ้ง.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชนบุรี เขต 1. กลุ่มนิเทศฯ. (2548) **คู่มือการคัดกรองความบกพร่องด้านการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษ**. เอกสารลำดับที่ 15/2548.(สำเนา)
- หรรษา นิลวิเชียร. (2535). **ปฐมวัยศึกษา : หลักสูตรและแนวปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.
- อุทัย ภิรมย์รื่น. (2535). **ภาษาศาสตร์และการอ่าน 1**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Bender, William N. (1995). **Learning Disabilities : Characteristics, Identification, and Teaching Strategies**. 2nded. Boston : Allyn & Bacon.
- Crawley, Sharon J. (1993). **Strategies for Guiding Content Reading**. New York : A Simon & Schuster.
- Crealock and Bacher. (1995). **Instuction Strategies For Students with Special Needs**. Needham Height , Massachussts : Allyn amd Bacon.
- Deppeler, J.M. (1998). **Professional Development Workshops**. Australia : Impact Printing (VIC) .
- Deshler, Donald D., Ellis, Edwin S., and Lenz, B.Keith. (1996). **Teaching Adolescents With Learning Disabilities : Strategies and Methods**. 2nded. Colorado : Love Publishing Company.
- Grellet, Francoise. (1994). **Developing Reading kills**. 4th ed. Cambridge : Cambridge University Press.
- Mercer, Cecil D., and Pullen, Paige C. (2005). **Students with Learning Disabilities**. 6thed. New Jersey : Pearson Education, Inc.
- Rubin, Dorothey. (1993). **A Practical Approach to Teaching Reading**. New York : A Simon & Schuster.
- Tom E.C. Smith, et al. (1997). **Children and Adults with Learning Disabilities**. Boston : Allyn & Bacon.

ภาคผนวก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษา

ผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาในการให้คำแนะนำ ปรีक्षा และตรวจงานวิจัย ตามโครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1

1. ดร.มลิวัดย์ ธรรมแสง

ประธานฝ่ายวิชาการ มุลินิธิคนุหนวกในพระบรมราชูปถัมภ์

2. ดร.วาสนา เลิศศิลป์

ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารุงเทพมหานคร เขต 1

3. นายกิตติพิศ ศิริสุตร

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1

โครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับประถมศึกษา ระดับช่วงชั้นที่ 1

1. หลักการและเหตุผล

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีคุณค่ายิ่งต่อการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นคว้าเพิ่มเติม ทำให้เกิดพัฒนาการไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ การอ่านมีส่วนช่วยปรับปรุงชีวิตให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยเฉพาะเด็กที่อยู่วัยเรียน หากมีความสามารถในการอ่านดี ย่อมได้รับการยอมรับ สามารถร่วมเรียนร่วมเล่นกับเพื่อนๆ ได้ดี ในทางกลับกันเด็กคนใดอ่านไม่ได้ก็ย่อมเป็นอุปสรรคต่อการเรียนการสอนอย่างมาก ความสำเร็จทางการศึกษามักเป็นผลมาจากการอ่าน โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ (Learning Disability) ซึ่งเป็นเด็กที่มีระดับสติปัญญาที่อยู่ในระดับปกติหรือมีระดับสติปัญญาสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยของคนทั่วไป แต่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านต่างๆ ได้แก่ การไม่เข้าใจหรือไม่มีความสามารถในการใช้ภาษาพูด การใช้ภาษาเขียน การสะกดคำ หรือความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ จากการศึกษาสัดส่วนของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ในต่างประเทศ พบว่าร้อยละ 80 ของกลุ่มเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้เป็นเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่าน

เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ส่วนหนึ่งจะมีปัญหาในด้านการจำ ทั้งการจำในสิ่งที่ได้ยินและจำจากสิ่งที่เห็น ดังนั้นเด็กจึงมีปัญหาในด้านการเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสะกดคำ วาเลตต์ (Valett) ได้จัดลำดับพัฒนาการของเด็กเป็นขั้นต่างๆที่จะนำไปสู่การเรียนรู้ในด้านพัฒนาการทางภาษา สิ่งที่เด็กควรมีคือ ความสามารถในการจำคำศัพท์ ได้รับความหมายของคำ สามารถเปล่งเสียงได้ ทั้งพยัญชนะต้น ตัวสะกด และพยัญชนะควบกล้ำ สามารถจำแนกเสียงพูดได้ อ่านหนังสือได้และเข้าใจสิ่งที่อ่าน ซึ่งการที่เด็กจะอ่านหนังสือได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับทักษะเบื้องต้นที่จำเป็น 3 ประการ คือ การจำคำ การเข้าใจความหมายของคำศัพท์และความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่าน (ผดุง อารยะวิญญู, 2542 : อ้างอิงมาจาก Valett) ในด้านการรับรู้ ถ้าเด็กไม่รับรู้คำ หรือจำคำที่เคยพบมาแล้วไม่ได้จะมีปัญหาในการอ่านมาก ทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ความสามารถในการรับรู้คำและมีประมวลคำที่เรียนรู้มาจากระบบการรับรู้ตรงจะช่วยแก้ปัญหาในการอ่านได้มากขึ้น (อุทัย ภิรมย์รัตน์, 2535)

2. ความสำคัญของการวิจัย

3. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูและผู้ปกครอง มีแนวทางในการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
4. เพื่อให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความรักในการอ่าน

3. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

3. ครูและผู้ปกครอง มีแนวทางในการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
4. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความรักในการอ่านจากเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย

4. สมมุติฐานในการวิจัย

เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ทำให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ มีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เด็กเกิดความรักในการอ่าน การหาความรู้เพิ่มเติมจากการอ่านได้ด้วยตนเอง

5. ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ครู ผู้ปกครอง นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ในโรงเรียนเรียนร่วมจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 12 โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1 และเขต 2 ประกอบด้วย ครูในโรงเรียนโรงเรียนละ 2 คน รวม 24 คน และนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 38 คน โดยคัดเลือกจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่โรงเรียนเรียนร่วมได้จัดทำสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในโรงเรียน

แผนการดำเนินงาน

การจัดทำกิจกรรมร่วมกัน ระหว่าง ครู นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการประชุมร่วมกัน การเข้าค่ายพัฒนาทักษะการอ่าน การทำผลงานร่วมกันระหว่าง ครู นักเรียน โดยใช้วิธีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น เทคนิคการเล่านิทาน เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิคการสอนแบบใช้เกม เทคนิคการสอนแบบเล่นปนเรียน หรือวิธีการสอนอ่านภาษาไทยที่มีหลากหลายวิธี เช่น วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำผสมคำ การสอนอ่านแบบจำเป็นคำเป็นประโยค วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ วิธีการสอนอ่านตามแบบ

วัตถุประสงค์	กิจกรรม
1. เพื่อให้บุคลากรทางการศึกษารู้จักเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 2. เพื่อให้บุคลากรทางการศึกษาสามารถประเมิน คัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง	กิจกรรม การประเมินคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เรื่อง 1. การคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 2. การคัดแยก ประเมินความสามารถเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 3. จัดทำเอกสารการประเมินคัดแยกและเอกสารประเมินความสามารถของนักเรียน
1. เพื่อให้ผู้ปกครองมีเจตคติที่ดีและส่งเสริมรักการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ 2. เพื่อให้ครูและผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการส่งเสริมรักการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้	กิจกรรม การสร้างเจตคติและการช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ - การส่งเสริมรักการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ - จัดเสวนา เรื่องการดูแลช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

วัตถุประสงค์	กิจกรรม
<p>1. เพื่อให้ครูและผู้ปกครองมีรู้จักพัฒนาการทางภาษา</p> <p>2. เพื่อให้ครูและผู้ปกครองเข้าใจวิธีสอนการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้</p>	<p>กิจกรรม ประชุมการสอนการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้</p> <p>1. วิธีสอนอ่าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำผสมคำ - วิธีสอนอ่านแบบอ่านเป็นคำ เป็นประโยค - วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ - วิธีการสอนอ่านตามแบบ - จัดทำ สื่อ อุปกรณ์ แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้กับพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู <p>2. วิธีเรียนอ่าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรียนการอ่านทางการเห็น - เรียนการอ่านทางการได้ยิน - เรียนการอ่านโดยการจำรูปคำ - จัดทำ สื่อ อุปกรณ์ แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้กับพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู
<p>เพื่อให้ครูและผู้ปกครองมีเทคนิคในการส่งเสริมรักการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้</p>	<p>กิจกรรม ประชุมเทคนิคการสอนอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - เทคนิคการเล่านิทาน - เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน - เทคนิคการสอนแบบการใช้เกม - เทคนิคการสอนแบบเล่นปนเรียน - จัดทำ สื่อ อุปกรณ์ แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมตามแผนการสอนให้กับพ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู
<p>เพื่อเสริมสร้างขวัญและกำลังใจในการส่งเสริมการรักการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้</p>	<p>กิจกรรม การเข้าค่ายของนักเรียน ผู้ปกครอง ครู</p> <ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมดนตรี

	<ul style="list-style-type: none"> - กิจกรรมศิลปะ - กิจกรรมนันทนาการ
--	--

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ในด้าน การอ่าน การเขียน และสะกดคำ ทักษะการคิดคำนวณและด้านอื่น ๆ รวมกัน

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หมายถึง เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ในด้าน การอ่านคำ สะกดคำ ระดับช่วงชั้นที่ 1 (ประถมศึกษา 1 – 3)

วิธีสอนอ่าน หมายถึง วิธีการสอนอ่านแบบสะกดคำ ผสมคำ วิธีการสอนอ่านแบบจำเป็นคำ เป็นประโยค วิธีการสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ และวิธีการสอนอ่านตามแบบ

เทคนิควิธีสอน หมายถึง เทคนิคการเล่านิทาน เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิค การสอนแบบใช้เกม เทคนิคการสอนแบบเล่นปนเรียน

แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการ เรียนรู้ตามคณะกรรมการพิจารณาให้คนพิการได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา

ความสามารถด้านการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถด้านการ อ่านคำ ออกเสียงและเข้าใจความหมายคำศัพท์จากคำที่กำหนดให้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุด ถ้าเด็กอ่านไม่ได้ ก็จะไม่สามารถที่จะเรียนวิชาอื่นได้ดี เพราะจะต้องใช้ทักษะการอ่านเป็นสำคัญ ดังนั้นการให้เด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้มีความรักในการอ่าน เด็กจำเป็นต้องมีทักษะในการอ่านจึงจะสามารถอ่านได้ ดังนั้นเทคนิค วิธีการสอนอ่านที่หลากหลายสามารถช่วยให้เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้สามารถอ่านหนังสือได้ เช่น เทคนิคการเล่านิทาน เทคนิคการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เทคนิคการสอนแบบใช้เกม เทคนิคการสอนแบบ เล่นปนเรียน หรือวิธีการสอนอ่านภาษาไทยที่หลากหลายวิธี เช่น วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำผสมคำ การ สอนอ่านแบบ จำเป็นคำเป็นประโยค วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ วิธีการสอนอ่านตามแบบ เมื่อเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีทักษะในการอ่านย่อมส่งผลให้เด็กมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

แบบคัดกรองเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ชื่อ-นามสกุล เพศ อายุ ปี เดือน
 วัน เดือน ปี เกิด ชั้น วันที่ประเมิน ครั้งที่
 คำชี้แจง

1. แบบคัดกรองฉบับนี้เป็นแบบจำแนกทางการศึกษา เหมาะสำหรับเด็กที่มีอายุระหว่าง 5-9 ปี
2. แบบคัดกรองฉบับนี้แยกเป็น 2 ส่วน ส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2
3. สังเกตลักษณะ/พฤติกรรมหรือประวัติของเด็กซึ่งเป็นลักษณะหรือพฤติกรรม ที่เด็กแสดงออก บ่อย ๆ และทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง “ใช่” หรือ “ไม่ใช่” ที่ตรงกับลักษณะหรือพฤติกรรม นั้น ๆ ของเด็ก
4. ผู้ทำการคัดกรองเบื้องต้นคือผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด ได้แก่ ครูที่รู้จักเด็กเป็นอย่างดีอย่างน้อย เป็นเวลา 3 เดือน เพื่อให้เกิดความชัดเจน ถูกต้อง

ส่วนที่ 1

การสังเกตเบื้องต้น / ข้อมูลพื้นฐานของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ที่	ลักษณะ/พฤติกรรม	การสังเกต	
		ใช่	ไม่ใช่
1	ดูฉลาดหรือปกติ ในด้านอื่น ๆ นอกจากในด้านการเรียน		
2	ต้องมีปัญหาทางการเรียน ซึ่งอาจทำไม่ได้เลยหรือทำได้ต่ำกว่า 2 ชั้นเรียน ในด้านใดด้านหนึ่งหรือมากกว่า 1 ด้านต่อไปนี้ 1.1 ด้านการอ่าน 1.2 ด้านการเขียน 1.3 ด้านการคำนวณ		
3	ไม่มีปัญหาทางด้านการเห็น การได้ยิน สติปัญญา หรือออทิสติก หรือจากการถูกละทิ้ง ละเลย หรือความด้อยโอกาสอื่น ๆ		

เกณฑ์การพิจารณา

ถ้าตอบว่าใช่ 3 ข้อ แสดงว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ควรสังเกตใน ส่วนที่ 2 ต่อ

ผลการพิจารณาส่วนที่ 1

พบ

ไม่พบ (ถ้าพบสังเกตในส่วนที่ 2 ต่อ)

ส่วนที่ 2 การสังเกตปัญหาทางการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละด้าน

ที่	ลักษณะ/พฤติกรรม	การสังเกต		
		ใช่	ไม่ใช่	
1	1. ความบกพร่องด้านการอ่าน			
	อ่านไม่ได้			
	อ่านช้า อ่านคำต่อคำ จำคำไม่ได้			
	อ่านสะกดคำไม่ได้			
	อ่านซ้ำ อ่านข้าม หรืออ่านเพิ่มคำ			
	ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้			
	อ่านสลับตัวอักษรหรือออกเสียงสลับกัน เช่น ม กับ น หรือ ด กับ ต			
	อ่านผิดประโยค หรือผิดตำแหน่ง อ่านหลงบรรทัด			
	ไม่รู้ความหมายของคำที่อ่าน			
9	จับใจความสำคัญไม่ได้			
2	2. ความบกพร่องด้านการเขียน ภาษาเขียน และการสะกดคำ			
	เขียนเป็นตัวอักษรไม่ได้			
	เขียนพยัญชนะหรือตัวเลขกลับด้าน คล้ายมองจากกระจกเงา			
	เขียนไม่ได้ใจความ			
	เขียนด้วยลายมือที่อ่านไม่ออก			
	เรียงลำดับตัวอักษรผิด เช่น สถิติ เป็น สติติ			
3	เขียนพยัญชนะหรือตัวเลขที่มีลักษณะคล้ายกันสลับกัน เช่น ม-น, ด-ค, พ-ย, b-d, p-q, 6-9			
	3. ความบกพร่องด้านการคำนวณ			
	นับจำนวนไม่ได้			
	ไม่เข้าใจค่าของจำนวน เช่น หน่วย สิบบ ร้อย พัน หมื่น เป็นเท่าใด			
	คำนวณ บวก ลบ คูณ หาร ไม่ได้			
	คำนวณเลขที่มีการทดหรือการยืมไม่ได้			
5	แก้ปัญหาโจทย์เลขง่าย ๆ ไม่ได้			
	6	ไม่เข้าใจหลักการพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เช่น การจำตัวเลข รูปทรง คณิตศาสตร์ เข้าใจความหมาย สัญลักษณ์ เวลา ทิศทาง ขนาด ระยะทาง การจัดลำดับ การเปรียบเทียบ ฯลฯ		

เกณฑ์การพิจารณา

พิจารณาในด้าน

1. ความบกพร่องด้านการอ่าน

ถ้าตอบว่าใช่ 6 ข้อขึ้นไป แสดงว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

2. ความบกพร่องด้านการเขียน

ถ้าตอบว่าใช่ 4 ข้อขึ้นไป แสดงว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน

3. ความบกพร่องด้านการคำนวณ

ถ้าตอบว่าใช่ 4 ข้อขึ้นไป แสดงว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการคำนวณ ควรส่งต่อให้จิตแพทย์ หรือผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาตรวจอีกครั้ง และให้การช่วยเหลือความต้องการพิเศษทางการศึกษาของผู้เรียนต่อไป

ผลการคัดกรอง

- พบความบกพร่อง ด้าน (การอ่าน การเขียน การคำนวณ)
- ไม่พบความบกพร่อง

ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

ลงชื่อ ผู้คัดกรอง

(.....)

ลงชื่อ ผู้คัดกรอง

(.....)

แบบประเมินความสามารถด้านการอ่านก่อนการสอนเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

คู่มือดำเนินการสอบแบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้

ด้านการอ่าน

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านนี้ ต้องการวินิจฉัยค้นหาสาเหตุของความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ภายหลังจากการทดสอบแบบคัดกรองความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านเรียบร้อยแล้ว

2. แบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านฉบับนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การอ่านพยัญชนะ

ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว

ตอนที่ 3 การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม

ตอนที่ 4 การอ่านคำเพิ่ม / ลด / สลับพยัญชนะ / ฉีกคำ / แยกคำ / สลับคำ

3. ข้อควรระวังในการดำเนินการทดสอบ

3.1 สถานที่ดำเนินการทดสอบไม่ควรพลุกพล่าน หรือมีสิ่งรบกวนอื่น ๆ แต่ไม่ห่างไกลสถานที่ที่เด็กคุ้นเคย

3.2 บรรยากาศภายในห้องดำเนินการทดสอบ ควรมีความเป็นกันเอง

3.3 ขณะดำเนินการสอบ ไม่ควรให้นักเรียนที่รอรับการทดสอบได้ยินข้อความ

ขั้นตอนในการดำเนินการทดสอบ

ก่อนดำเนินการทดสอบ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบควรศึกษาเอกสารและวิธีการดำเนินให้เข้าใจก่อนลงมือทดสอบเป็นรายบุคคลตั้งแต่ตอนที่ 1 ไปจนถึงตอนที่ 4

ระหว่างทำการทดสอบ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบ นำบัตรพยัญชนะและบัตรคำที่ใช้ทดสอบในตอนที่ 1 – 4 ให้นักเรียนอ่านตามลำดับและบันทึกการออกเสียงของนักเรียนในแบบบันทึกการทดสอบวินิจฉัย (สำหรับครู)

ตอนที่ 1 บัตรพยัญชนะ	ท	ถ	ณ	ส	
ตอนที่ 2 บัตรคำ	ไป	ถือ	งู	ปลา	
	พระ	ไก่อ	สี	เท้า	
	แตร	น้ำ	เมฆ	จอบ	
	กลม	ทหาร	รถ	วิ่ง	
	นาค	ก้าช	สาม	ห่าน	ลิง
ตอนที่ 3 บัตรคำ	เป็ย	เงาะ	ยัวะ	เกลือ	
	วัว	เรือ	ถั่ว	เสือ	
	เนื้อ	หัว	เชือก	เหยียบ	
	เทียน	เด็ด	เหลียม	เตียง	
	เคียว	เขื่อน	เที่ยว	เลือด	
	เหน้อย	นก	กบ	ฝน	
	รถ	นม	กรง	ผัก	
	เข็ม	มด	เงิน	บวบ	
	ธง				
ตอนที่ 4 บัตรคำ	ควาย	ขนุน	น้ำตาล	งอก	
	กลม	แมลง	เพลง	ว่ายน	
	กอดอก	ขนมอบ	ยางลบ	เสื้อยืด	
	ดอกไม้	นิทาน	ลายเซ็น	หมูนหัว	
	น้ำตก	ดอกไม้	พัดลม	นอนหลับ	

หลักทำการทดสอบ

นำผลการทดสอบจากแบบบันทึกผลการทดสอบวินิจฉัยฯ ตอนที่ 1 – 4 บันทึกลงในแบบสรุปผลการวินิจฉัย เพื่อทราบปัญหาเกี่ยวกับการอ่านในแต่ละด้าน แล้วดำเนินการช่วยเหลือให้ตรงกับสภาพปัญหาที่วินิจฉัยพบ

คำเฉลยและเกณฑ์การให้คะแนน

1. ให้ผู้ดำเนินการทดสอบทำเครื่องหมาย (✓) ในช่องได้ หรือทำเครื่องหมายผิด (✗) ในช่องไม่ได้ ลงในแบบบันทึกผลการสอบวินิจฉัย

แบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ตอนที่ 1

การอ่านพยัญชนะ

ชื่อ ชั้น โรงเรียน

อำเภอ จังหวัด

คำชี้แจง ให้ครูทำเครื่องหมายถูก (✓) ในช่องได้หรือทำเครื่องหมายผิด (✗) ในช่องไม่ได้ตามผลการทดสอบ ถ้านักเรียนทำไม่ได้ ให้บันทึกพยัญชนะที่นักเรียนออกเสียงลงในช่องที่กำหนดให้ด้วย

ข้อ	พยัญชนะ	ได้	ไม่ได้	บันทึกพยัญชนะที่ออกเสียง
1	ท			
2	ถ			
3	ธ			
4	น			
5	ส			
รวม				

สรุปผลการวินิจฉัย

- ไม่มีปัญหาในการอ่านพยัญชนะ
 มีปัญหาในการอ่านพยัญชนะ
 มีปัญหาในการอ่านพยัญชนะ โดยสับสนกับพยัญชนะที่มีลักษณะใกล้เคียง
 มีปัญหาในการอ่านพยัญชนะโดยไม่รู้จักตัวอักษร

ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ตอนที่ 2 การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว
 ชื่อ ชั้น โรงเรียน
 อำเภอ จังหวัด

คำชี้แจง ให้ครูทำเครื่องหมายถูก (✓) ในช่องได้หรือทำเครื่องหมายผิด (✗) ในช่องไม่ได้ตามผลการทดสอบ ถ้านักเรียนทำไม่ได้ ให้บันทึกพยัญชนะที่นักเรียนออกเสียงลงในช่องที่กำหนดให้ด้วย

ข้อ	คำ	ได้	ไม่ได้	บันทึกคำที่ออกเสียง	ข้อ	คำ	ได้	ไม่ได้	บันทึกคำที่ออกเสียง
1	ใบ				12	จอบ			
2	มือ				13	กลม			
3	สูง				14	ทหาร			
4	ปลา				15	รถ			
5	พระ				16	วิ่ง			
6	ไก่				17	นาค			
7	สี				18	ก๊าซ			
8	เท้า				19	สาม			
9	แตง				20	ห่าน			
10	น้ำ				21	ลิง			
11	เมฆ								

สรุปผลการวินิจฉัย ไม่มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว

มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว ดังนี้

คำที่ 1-5 มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระเดี่ยว

คำที่ 6-10 มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระเดี่ยว วรรณยุกต์

คำที่ 11-16 มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระเดี่ยว ตัวสะกด

คำที่ 17-21 มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วยพยัญชนะต้น สระเดี่ยว

วรรณยุกต์ ตัวสะกด

ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

- สรุปผลการวินิจฉัย
- ไม่มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม
 - มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม ดังนี้
 - คำที่ 1-5 มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระประสม
 - คำที่ 6-10 มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระประสม วรรณยุกต์
 - คำที่ 11-16 มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระประสม ตัวสะกด
 - คำที่ 17-21 มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระประสม วรรณยุกต์ ตัวสะกด
 - คำที่ 22-27 มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย สระลดรูป
 - คำที่ 28-33 มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย สระเปลี่ยนรูป

ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

TK
park
อุทยานการเรียนรู้

แบบทดสอบวินิจฉัยความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ตอนที่ 4 การอ่านคำเพิ่ม / ลด/ สลับพยัญชนะ / ฉีกคำ / แยกคำ / เดาคำ / สลับคำ

ชื่อ ชั้น โรงเรียน

อำเภอ จังหวัด

คำชี้แจง ให้ครูทำเครื่องหมายถูก (✓) ในช่องได้หรือทำเครื่องหมายผิด (x) ในช่องไม่ได้ตามผลการทดสอบ ถ้านักเรียนทำไม่ได้ ให้บันทึกพยัญชนะที่นักเรียนออกเสียงลงในช่องที่กำหนดให้ด้วย

ข้อ	คำ	ได้	ไม่ได้	บันทึกคำ ที่ออกเสียง	ข้อ	คำ	ได้	ไม่ได้	บันทึกคำที่ ออกเสียง
1	ควาย				11	ยางลบ			
2	ขนุน				12	เสียด			
3	น้ำตาล				13	ตอไม้			
4	งอก				14	นิทาน			
5	กลม				15	ลายเซ็น			
6	แมลง				16	หมุนหัว			
7	เพลง				17	น้ำตก			
8	ว่ายน				18	ดอกไม้			
9	กอดอก				19	พัดลม			
10	ขนมอบ				20	นอนหลับ			

สรุปผลการวินิจฉัย ไม่มีปัญหาในการอ่านคำเพิ่ม / ลด/ สลับพยัญชนะ / ฉีกคำ / แยกคำ / เดาคำ / สลับคำ

มีปัญหาในการอ่าน ดังนี้

คำที่ 1-5 มีปัญหาในการอ่านเพิ่ม / ลด/ สลับพยัญชนะ

คำที่ 6-10 มีปัญหาในการอ่านโดยฉีกคำ

คำที่ 11-15 มีปัญหาในการอ่านคำโดยแยกคำ เดาคำจากพยางค์แรกของคำ หรือพยัญชนะบางตัวในคำ

คำที่ 16 -20 มีปัญหาในการอ่านสลับคำ

ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

แบบสรุปผลการวินิจฉัย

ชื่อ ชั้น

คำชี้แจง ให้ผู้ดำเนินการทดสอบนำผลการทดสอบในแบบบันทึกผลการทดสอบวินิจฉัย ตอนที่ 1-6 บันทึกลงในแบบสรุปผลการวินิจฉัย

ตอนที่	รายการทดสอบ	ไม่มีปัญหา	มีปัญหา
1	อ่านพยัญชนะ		☐ มีปัญหาในการอ่านพยัญชนะ โดย สับสนกับพยัญชนะที่มีลักษณะใกล้เคียง ☐ มีปัญหาในการอ่านพยัญชนะ โดย ไม่รู้จักตัวอักษร
2	การอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว		☐ มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระเดี่ยว ☐ มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระเดี่ยว วรรณยุกต์ ☐ มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระเดี่ยว ตัวสะกด ☐ มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระเดี่ยว วรรณยุกต์ ตัวสะกด
3	การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม		☐ มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระประสม ☐ มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระประสม วรรณยุกต์ ☐ มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระประสม ตัวสะกด ☐ มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย พยัญชนะต้น สระประสม วรรณยุกต์ ตัวสะกด ☐ มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย สระลดรูป ☐ มีปัญหาในการอ่านคำที่ประสมด้วย สระเปลี่ยนรูป

ตอนที่	รายการทดสอบ	ไม่มีปัญหา	มีปัญหา
4	การอ่านคำเพิ่ม /ลด /สลับ พยัญชนะ ฉีกคำ /เดาคำ /สลับคำ		☐ มีปัญหาในการอ่านเพิ่ม/ลด/สลับ พยัญชนะ ☐ มีปัญหาในการอ่านโดยฉีกคำ ☐ มีปัญหาในการอ่านคำโดยแยกคำ เดาคำ จากพยางค์แรกของคำ หรือพยัญชนะบางตัว ในคำ ☐ มีปัญหาในการอ่านสลับคำ

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ผู้ประเมิน

(.....)

วันที่ เดือน พ.ศ.

TK
park
อุทยานการเรียนรู้

กิจกรรมส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ระดับช่วงชั้นที่ 1

ที่	กิจกรรม	รายละเอียด
1	ปฐมนิเทศ	อธิบายการอยู่ค่าย การทำกิจกรรมการอยู่ค่าย แจกคู่มือการเข้าค่าย
2	เรียนรู้นอกสถานที่	ศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติ ณ บึงฉวาก ชมสวนสัตว์ ชมปลา ชมจระเข้
3	แลกเปลี่ยนเรียนรู้	วาดภาพระบายสี เล่าเรื่องจากภาพ และถ่ายทอดประสบการณ์
4	นำสู่โลกแห่งความสุข	ลอดซุ้ม กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
5	เสริมขวัญ	บายศรีสู่ขวัญ พิธีเปิดค่ายส่งเสริมการรักการอ่าน
6	นันทนาการ	กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ ดนตรี ศิลปะ เกม
7	บริหารกาย/บริหารจิต	ออกกำลังกาย นั่งสมาธิ
8	เทคนิคการเล่านิทาน	โดยครู เช่น หุ่นมือ หนังสือนิทาน ฯลฯ
9	ฝึกประสบการณ์	แบ่งกลุ่มทำหนังสือเล่มเล็ก
10	ถ่ายโยงประสบการณ์	นำเสนอผลงานของกลุ่ม
11	เพิ่มพูนประสบการณ์	จัดทำหนังสือเล่มเล็กเป็นรายบุคคล ตามความสนใจ
12	เผยแพร่ผลงาน	จัดแบ่งกลุ่มนำเสนอผลงาน นำเสนอหนังสือเล่มเล็กของนักเรียนทุกคน
13	เสริมประสบการณ์	จัดทำหนังสือเล่มเล็กและศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องที่สนใจ
14	ชื่นชมผลงาน	นำเสนอหนังสือเล่มเล็กและที่ศึกษาเพิ่มเติม

อุทยานการเรียนรู้

กำหนดการ

โครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับช่วงชั้นที่ 1

วันเดือนปี	เวลา	กิจกรรม
20 พ.ค.49	07.00 - 08.30	รับประทานอาหารเช้า
	08.30 - 09.00	ลงทะเบียน
	09.00 - 10.00	ปฐมนิเทศ
	10.00 -11.00	ออกเดินทางไปยังฉวาง
	11.00 - 12.00	ศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติ บึงฉวาง ชมปลา ชมจระเข้
	12.00 - 12.30	พักรับประทานอาหารกลางวัน
	12.30 - 14.00	ศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติ ณ ชมสวนสัตว์
	14.00 - 15.00	เดินทางกลับศูนย์
	15.00-16.00	ถอดชุดเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่านและเรียนรู้/กิจกรรม นันทนาการ
	16.00-17.30	วาดภาพระบายสี เล่าเรื่องจากภาพ และถ่ายทอดประสบการณ์
	17.30-19.00	รับประทานอาหารเช้า/กิจกรรมส่วนตัว
	19.00-20.30	กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ บายศรีสู่ขวัญ นันทนาการ ดนตรี เกม
	20.30 .	นอน
21 พ.ค.49	06.00-07.30	ตื่นนอน ออกกายบริหาร จัดเก็บที่นอนและเสื้อผ้า กิจกรรมส่วนตัว
	07.30 - 08.30	รับประทานอาหารเช้า
	08.30 - 09.00	ฝึกสมาธิ / นันทนาการ
	09.00-10.00	ประชุมกลุ่ม
	10.00 - 12.00	กิจกรรมการแบ่งกลุ่ม 8 กลุ่ม เพื่อจัดทำหนังสือเล่มเล็กตามความ สนใจของนักเรียน
	12.00 - 13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน
	13.00-15.00	นำเสนอผลงานกลุ่ม
	15.00-16.30	สรุปผลการเข้าค่าย/ปิดค่าย
	16.30 .	เดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ

วันเดือนปี	เวลา	กิจกรรม
27 พ.ค.49	08.30 – 09.00	รายงานตัว ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี
	09.00 – 10.00	ชมวีดิทัศน์การส่งเสริมการรักการอ่านและเรียนรู้ ครั้งที่ 1
	10.00 – 12.00	การนำเสนอผลงาน หนังสือเล่มเล็กของนักเรียน
	12.00 – 13.00	รับประทานอาหารกลางวัน
	13.00 – 13.30	กิจกรรมนันทนาการ (ดนตรี ศิลปะ เกม)
	13.30 – 15.00	การนำเสนอผลงาน หนังสือเล่มเล็กของนักเรียน
	15.00 – 16.00	สรุปผลการนำเสนอผลงาน ประเมินการเรียนรู้ด้านการอ่าน
	16.00 – 16.30	ให้ข้อเสนอแนะในการจัดทำหนังสือเล่มเล็กเพิ่มเติม
3 มิ.ย.49	08.30 – 09.00	รายงานตัว ณ ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี
	09.00 – 09.30	ชมวีดิทัศน์การส่งเสริมการรักการอ่านและเรียนรู้ ครั้งที่ 2
	09.30 – 12.00	การนำเสนอผลงาน หนังสือเล่มเล็กของนักเรียน
	12.00 – 13.00	รับประทานอาหารกลางวัน
	13.00 – 15.00	กิจกรรมเสริมแรงทางบวกนักเรียน โดยชมภาพยนตร์เรื่อง ก้านกล้วย
	15.00 – 16.00	อภิปรายการชมภาพยนตร์ เรื่องก้านกล้วย
	16.00 – 16.30	สรุปกิจกรรมโครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

รายชื่อนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม
โครงการส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ที่	โรงเรียน	ชื่อ - สกุล	หมายเหตุ
1	วัดสามัคคีธรรม	ด.ช.มงคล ปานบุญมี	พี่เลี้ยง
2	วัดสามัคคีธรรม	ด.ช.กฤษณพงษ์ แซ่จิว	
3	วัดสามัคคีธรรม	ด.ช.สุรเชษฐ์ แดงวงศ์	
4	วัดสามัคคีธรรม	ด.ช.ไพโรจน์ เผ่าพันธ์แปลก	
5	วัดอุทุมพราราม	ด.ญ.สุภาภรณ์ ฤทธิกันโต	พี่เลี้ยง
6	วัดอุทุมพราราม	ด.ช.ราชรถ ช้อยทรัพย์	
7	วัดอุทุมพราราม	ด.ญ.รจนา ล้อมวงษ์	
8	วัดอุทุมพราราม	ด.ช.ศราวดี สกุลเรือง	
9	วัดโคกโคเฒ่า	ด.ญ.กันยารัตน์ กลั่นเฮียบ	พี่เลี้ยง
10	วัดโคกโคเฒ่า	ด.ญ.สุนิสา พึ่งทรัพย์	พี่เลี้ยง
11	วัดโคกโคเฒ่า	ด.ช.นพณัฐ สังข์รุ่ง	
12	วัดโคกโคเฒ่า	ด.ช.นิพัฒน์ ขำคง	
13	วัดยาง	ด.ญ.ยุวดี วงศ์คำเสาร์	พี่เลี้ยง
14	วัดยาง	ด.ญ.พรทิพย์ ขำเลิศ	
15	วัดยาง	ด.ช.นนทวัฒน์ ทับทิมศรี	
16	บ้านคลองชะอม	ด.ญ.ณัฐธิดา หลวงใจ	พี่เลี้ยง
17	บ้านคลองชะอม	ด.ช.สงกรานต์ สิงห์พันธ์	
18	บ้านคลองชะอม	ด.ช.สุวาทิน กรุดวงษ์	
19	บ้านคลองชะอม	ด.ช.ทักษิณ จิ้นสุกแสง	
20	วัดเสาชิง	ด.ช.สุรวุฒิ ดวงมาลา	พี่เลี้ยง
21	วัดเสาชิง	ด.ช.เอกบุรุษ แก้วภมร	
22	วัดเสาชิง	ด.ช.นิพนธ์ แผนสมบุรณ์	
23	วัดเสาชิง	ด.ช.ชัยวพร คงวัง	
24	วัดเสาชิง	ด.ช.วสันต์ ขำอรุณ	
25	วัดเสาชิง	ด.ญ.จีรดา ภาสตา	
26	วัดเสาชิง	ด.ญ.สันทยา มวลเสียงใส	

ที่	โรงเรียน	ชื่อ - สกุล	หมายเหตุ
27	วัดตะลุ่ม	ด.ญ.จิราวดี ศรีงาม	พี่เลี้ยง
28	วัดตะลุ่ม	ด.ช.นนทนันท์ ศรีงาม	
29	วัดตะลุ่ม	ด.ช.สิทธิพงษ์ จันทรส	
30	วัดตปะโยคาราม	ด.ช.ภูมิปัญญา ภูษาคำ	พี่เลี้ยง
31	วัดตปะโยคาราม	ด.ช.วันชัย เกตุมี	
32	วัดตปะโยคาราม	ด.ช.สุธา อยู่คง	
33	วัดตปะโยคาราม	ด.ช.สรวุฒิ สารรัตน์	
34	วัดตปะโยคาราม	ด.ช.มานพ กรรไกร	
35	บ้านไผ่ตาไม้	ด.ช.อนุชตา พันมะลี	พี่เลี้ยง
36	บ้านไผ่ตาไม้	ด.ช.ศรธรรม ปานอำพันธ์	
37	บ้านไผ่ตาไม้	ด.ช.ยุทธนา สัจญ์จิตต์	
38	บ้านไผ่ตาไม้	ด.ญ.ชลธิชา กิตติวงศ์วัฒนชัย	
39	บ้านไผ่ตาไม้	ด.ช.สายัณห์ ปานสังข์	
40	บ้านไผ่ตาไม้	ด.ช.ธนวัฒน์ คชเรศ	
41	บ้านประทุนทอง	ด.ช.ศุภมิตร อรุณฉาย	พี่เลี้ยง
42	บ้านประทุนทอง	ด.ช.อัชวิน ศรีโปดก	
43	บ้านประทุนทอง	ด.ช.สันติ แก้วชัยภูมิ	
44	บ้านหนองกุ่ม	ด.ญ.สุจิตรา ฮ่องบ้านไช้	พี่เลี้ยง
45	บ้านหนองกุ่ม	ด.ช.สัณห์พจน์ ดีสันเทียะ	
46	บ้านหนองกุ่ม	ด.ช.ก้องเกียรติ หล้าสุข	
47	บ้านหนองกุ่ม	ด.ช.ราชัญ โพธิ์เขียว	
48	บ้านหนองกุ่ม	ด.ญ.อัญชดี วงศ์สุวรรณ	
49	บ้านหนองจิกรากช้า	ด.ญ.วาสนา สังเวียน	พี่เลี้ยง
50	บ้านหนองจิกรากช้า	ด.ช.อานันต์ สงฆ์ทอง	
51	บ้านหนองจิกรากช้า	ด.ช.เกียรติศักดิ์ คำดี	

บัญชีรายชื่อคณะกรรมการที่เข้าร่วมกิจกรรม

ที่	ชื่อ - สกุล	โรงเรียน
1	นางสิริพร วิศิษฏ์ยิ่งเจริญ	วัดสามัคคีธรรม
2	นางวันดี บุตรโคตร	วัดสามัคคีธรรม
3	นางจริยา จันทศรี	วัดอุทุมพราราม
4	นางทัศนาศิน สว่าง	วัดโคกโคเฒ่า
5	นางฉวี บริสุทธิ์	วัดโคกโคเฒ่า
6	นางวันศุกร์ ทองธวัช	วัดยาง
7	นางประไพร์ กรอบรูป	วัดยาง
8	นางจันทนา ประสานทรัพย์	บ้านคลองชะอม
9	นางเบญจา อธิชนากร	บ้านคลองชะอม
10	นางพูนศรี ทองหอม	วัดเสาชิง
11	นางโฉมยงค์ มณีอินทร์	วัดเสาชิง
12	นางเพ็ญศรี ประทุมรุ่ง	วัดตะลุ่ม
13	นายสุธี จันทองจัน	วัดตปะโยคาราม
14	นายกอบชัย ชัยชนะ	วัดตปะโยคาราม
15	นางสาวประภัสสร คุ่มทรัพย์	บ้านไผ่ตาไม้
16	นางสาวจิราภรณ์ ชั่งดวงจิตร	บ้านไผ่ตาไม้
17	นางทัศนีย์ ใจกำแหง	บ้านประทุนทอง
18	นายโสภณ สุพรรณพิทักษ์	บ้านหนองกุกี
19	นางเพ็ญศรี สง่างาม	บ้านหนองกุกี
20	นางสุมาภรณ์ แก้วปาน	บ้านหนองจิกกรากซ่า
21	นางสาวจริยา ไชติวรรณะกร	ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 5
22	นางสาวชลชนก หนูรอด	ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 5
23	นางสาวสุรินทร บุญดาราช	ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 5
24	นายสุชุม รังกุล	ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 5
25	นายอรรถพล พุ่มทอง	ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 5
26	นายราชพร เวชวิฐาน	ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขต 5

แบบประเมินผล

โครงการ “ส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้”

ชื่อ ระดับชั้นโรงเรียน

.....

1. นักเรียนมีความพอใจในการเข้าค่ายครั้งนี้หรือไม่
 พอใจ ไม่พอใจ
2. หากมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายอีกครั้งนักเรียนสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่
 สนใจ ไม่สนใจ
3. กิจกรรมที่นักเรียนอยากให้มีในการเข้าค่ายได้แก่อะไรบ้าง
 ทักษะศึกษา นันทนาการ เกม
 ดนตรี ศิลปะ วิชาการ
 อื่นๆ
4. กิจกรรมในการจัดเข้าค่ายครั้งนี้ สนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น
 ใช่ ไม่ใช่
5. หากมีหนังสือให้อ่านนักเรียนจะอ่านหนังสือประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 หนังสือเรียน หนังสือพิมพ์ นิทาน
 แผ่นพับ นิตยสาร/วารสาร บอร์ดประชาสัมพันธ์
 การ์ตูน โฆษณา อื่นๆ
6. นักเรียนสนใจที่จะอ่านหนังสือ เพื่อหาความรู้เพิ่มเติมหรือไม่หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม
 สนใจ ไม่สนใจ
7. นักเรียนที่เลี้ยงที่เข้าร่วมกิจกรรมมีส่วนช่วยเหลือในกิจกรรมส่งเสริมการอ่านหรือไม่
 มี ไม่มี
8. นักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม
 ใช่ ไม่ใช่
9. กิจกรรมเข้าค่ายครั้งนี้ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าในการแสดงออกเพิ่มมากขึ้น
 ใช่ ไม่ใช่
10. นักเรียนมีความภาคภูมิใจในตนเองเพิ่มมากขึ้นจากการทำกิจกรรม
 ใช่ ไม่ใช่

แบบประเมินผล

ชุดที่ 2 สำหรับผู้ปกครอง

โครงการ “ส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้”

ชื่อ ระดับชั้น โรงเรียน

.....

1. ผู้ปกครองมีความพอใจในการเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่านครั้งนี้หรือไม่
 () พอใจ () ไม่พอใจ
2. หากมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายอีกครั้ง ผู้ปกครองสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่
 () สนใจ () ไม่สนใจ
3. กิจกรรมที่ผู้ปกครองอยากให้มีในการเข้าค่ายได้แก่อะไรบ้าง
 () ทศนศึกษา () นันทนาการ () เกม
 () ดนตรี () ศิลปะ () วิชาการ
 () อื่นๆ
4. กิจกรรมในการจัดเข้าค่ายครั้งนี้ สนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น
 () ใช่ () ไม่ใช่
5. นักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม
 () ใช่ () ไม่ใช่
6. หลังจากเข้าร่วมกิจกรรม นักเรียนมีความสนใจที่จะอ่านหนังสือเพิ่มขึ้นหรือไม่
 () สนใจ () ไม่สนใจ
7. หากมีหนังสือให้นักเรียนอ่านนักเรียนจะอ่านหนังสือประเภทใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 () หนังสือเรียน () หนังสือพิมพ์ () นิทาน
 () แผ่นพับ () นิตยสาร/วารสาร () บอร์ดประชาสัมพันธ์
 () การ์ตูน () โฆษณา () อื่นๆ
8. นักเรียนมีทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น
 () ใช่ () ไม่ใช่
9. กิจกรรมเข้าค่ายครั้งนี้ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าในการแสดงออกเพิ่มมากขึ้น
 () ใช่ () ไม่ใช่
10. ท่านคิดว่า วิธีการใดที่จะสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

.....

แบบประเมินผล

ชุดที่ 3 สำหรับครู

โครงการ “ส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้ สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้”

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5 (มากที่สุด)	4 (มาก)	3 (ปานกลาง)	2 (น้อย)	1 (น้อยที่สุด)
1. ท่านมีความพอใจในการเข้าค่ายส่งเสริมการรักการอ่านครั้งนี้หรือไม่					
2. หากมีการจัดกิจกรรมเข้าค่ายอีกครั้ง ท่านสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมหรือไม่					
3. กิจกรรมมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการส่งเสริมการรักการอ่าน					
4. กิจกรรมในการจัดเข้าค่ายครั้งนี้ สนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น					
5. ท่านคิดว่านักเรียนมีทักษะในการอ่านเพิ่มมากขึ้นหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม					
6. รูปแบบการจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่อง ชัดเจนเหมาะสม					
7. การใช้สื่อ อุปกรณ์ และเอกสาร มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับกิจกรรม					
8. ความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรม ท่านสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่					
9. การจัดกิจกรรมควรที่จะมีความต่อเนื่อง เพื่อกระตุ้นการอ่าน					
10. การจัดกิจกรรมควรมีการนิเทศ ติดตามผล ประเมินผล					

กิจกรรมที่ท่านคิดว่าควรที่จะมีในการเข้าค่ายได้แก่อะไรบ้าง

.....

ท่านคิดว่า วิธีการใดที่จะสนับสนุนให้นักเรียนมีความรักในการอ่านเพิ่มมากขึ้น

.....

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

แบบสอบถามติดตามผลการรักการอ่านของนักเรียน

1. ประเภทหนังสือที่อ่าน (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

☐ หนังสือเรียน	☐ หนังสือพิมพ์	☐ แผ่นพับ
☐ นิตยสาร/วารสาร	☐ บอร์ดประชาสัมพันธ์	☐ นิทาน
☐ การ์ตูน	☐ โฆษณา	☐ อื่นๆ

2. เหตุผลในการอ่านหนังสือ (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

☐ ชอบ	☐ อ่านตามเพื่อน	☐ ครูให้อ่าน
☐ พ่อ แม่ ผู้ปกครองให้อ่าน	☐ ช่วยเพิ่มพูนความรู้	
☐ สนุกสนานและเพลิดเพลินจากการอ่าน		
☐ ช่วยให้อ่านหนังสือได้รวดเร็วและคล่องขึ้น	☐ อื่นๆ	

3. เหตุผลที่นักเรียนไม่อ่านหนังสือ (ตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

☐ ชอบฟังมากกว่าอ่าน	☐ ชอบดูมากกว่าอ่าน	☐ ไม่มีเวลาอ่าน
☐ ไม่ชอบอ่าน	☐ ไม่มีหนังสืออ่าน	☐ หนังสือที่มีอยู่ไม่ถูกใจ
☐ อ่านแล้วไม่เข้าใจ	☐ อื่นๆ	

4. ความถี่ในการอ่านหนังสือ

☐ อ่านทุกวัน	☐ อ่าน 2 - 3 วัน/ครั้ง	☐ อ่านสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
☐ อ่าน 2-3 สัปดาห์ / ครั้ง	☐ อ่านเดือนละครั้ง	☐ อื่นๆ

5. ช่วงเวลาที่นักเรียนชอบอ่านหนังสือมากที่สุด

☐ เช้า	☐ กลางวัน	☐ เย็น
☐ กลางคืน	☐ เมื่อมีเวลาว่าง	☐ อื่นๆ

6. เหตุผลในการเลือกหนังสืออ่านของนักเรียน(หนังสือที่ชอบอ่านตอบได้มากกว่า 1 รายการ)

☐ เรื่องน่าสนใจ	☐ ปกน่าสนใจ	☐ เนื้อเรื่องน่าสนใจ
☐ มีภาพประกอบน่าสนใจ	☐ คำแนะนำของครู	☐ คำแนะนำของเพื่อน
☐ อื่นๆ		

7. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ (จะทำอย่างไรให้หนูรักการอ่าน)

.....

.....

ประมวลภาพ

TK
กิจกรรม
park
อุทยานการเรียนรู้

ป ล ม นิ เ ท ศ

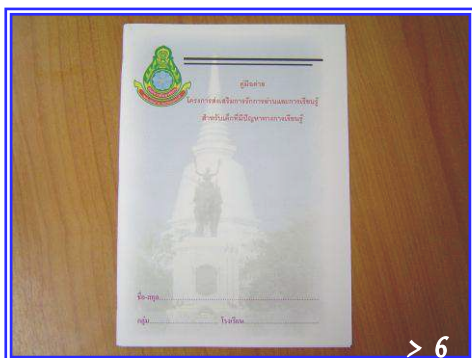
คู่มือครู
โครงการ ...

“ ส่งเสริมการรักการอ่านและการเรียนรู้
 สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ”
 ระหว่างวันที่ 20 - 21 พฤษภาคม 2549
 27 พฤษภาคม 2549
 3 มิถุนายน 2549

> 5 <

- 1-2 ➤ บรรณารักษ์การดงทะเลเปียน
- 3 ➤ นักเรียนจากโรงเรียนเรียนร่วม
ที่เข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
- 4 ➤ นางอุทัยวรรณ จันทร์หาญ ผู้อำนวยการ
ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 5
จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นประธานพิธีเปิด
- 5 ➤ คมิ้อการเข้าค่าย สำหรับคร

> 6

เรียนรู้นอกสถานที่

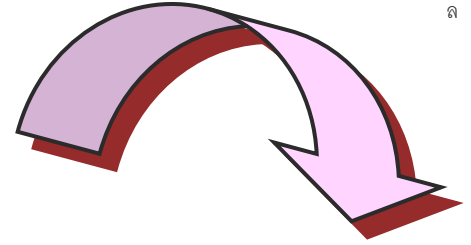

- 1-2 ➤ บรรยายภาคบรรยาย ขณะเดินทางไปศึกษา
ที่แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
- 3 ➤ คณะครู พานักเรียนมาศึกษา
ที่แหล่งเรียนรู้ "บึงฉลวยเฉลิมพระเกียรติ"
อ. เต็มบางนางบัว จ. สุพรรณบุรี

ชมปลา

ชมจระเข้

ชมสวนสัตว์

กิจกรรม การแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ศ

- 1 > กิจกรรมนี้เป็นการทบทวน
สิ่งที่นักเรียนได้รับหลังจาก
ที่ได้ไปศึกษาตามแหล่งเรียนรู้
- 2 > ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่ม
นำเสนอผลงาน และสิ่งที่
นักเรียนได้เรียนรู้จากแหล่ง
เรียนรู้ต่าง ๆ

นำโลกแห่งความสุข ด้วยกิจกรรมการรับน้อง... ลอดซุ้ม

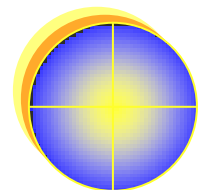
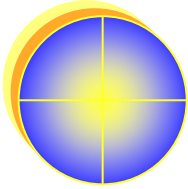

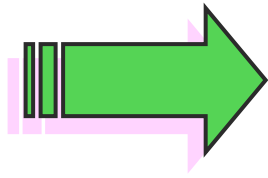
อุทยานการเรียนรู้

เสริมขวัญและกำลังใจ ในพิธีบายศรีสู่ขวัญ

นันทนาการ

บริหารกาย-ผ่อนคลายจิต

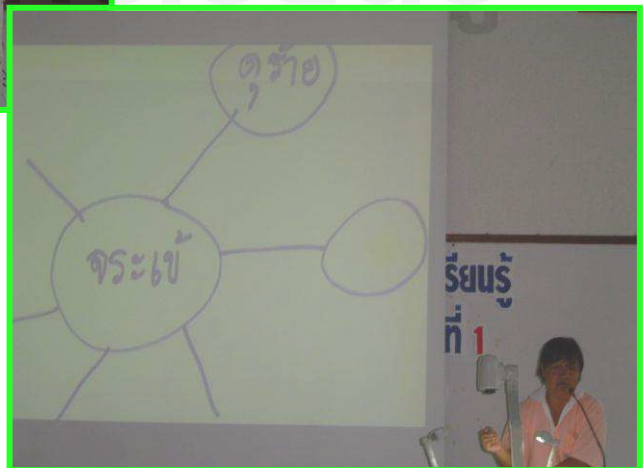

> 2

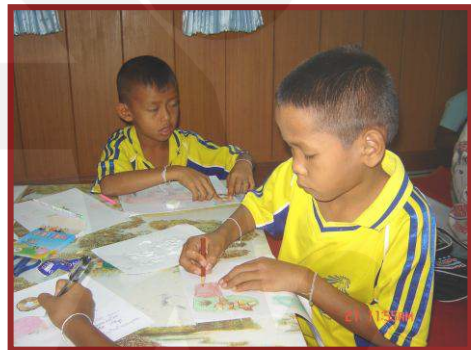
- 1 > กิจกรรมการฝึกสมาธิ
เพื่อทำจิตใจให้สงบ
- 2 > กิจกรรมกายบริหารในตอนเช้า
เพื่อเสริมสร้างสุขภาพร่างกาย
ให้แข็งแรงสมบูรณ์

เทคนิคการเล่านิทาน

เทคนิคการเล่านิทานโดยใช้สื่อของจริง เพื่อให้เกิดความน่าสนใจและเข้าใจได้

ฝึกประสบการณ์ การจัดนิทาน

นักเรียนช่วยกันจัดทำนิทาน กลุ่มละ 1 เล่ม
โดยมีพี่เลี้ยงและคุณครูให้คำแนะนำช่วยเหลือ

ถ่ายโยงประสบการณ์

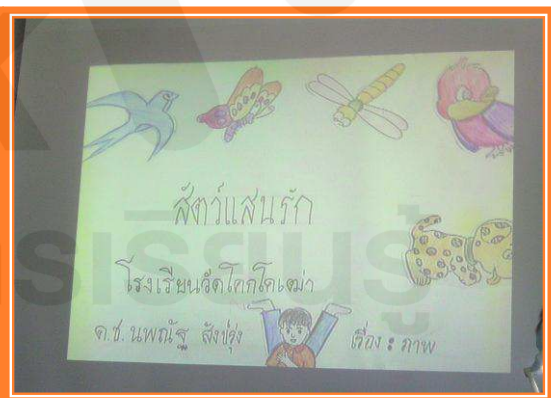
กค

ตัวแทนนักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอนิทาน
ที่เกิดขึ้นจากการระดมความคิดของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อให้คุณครูและเพื่อนๆ ได้ฟัง

เพิ่มพูนประสบการณ์

: ผลงานการจัดทำนิทานของนักเรียน

เผยแพร่ผลงาน

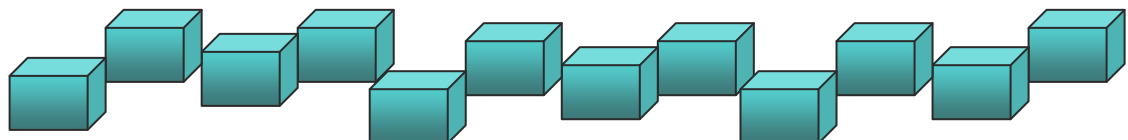
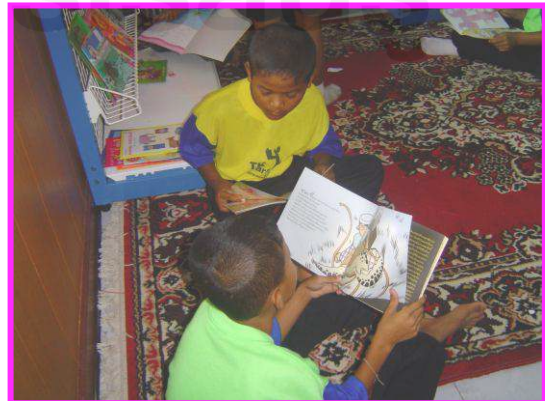
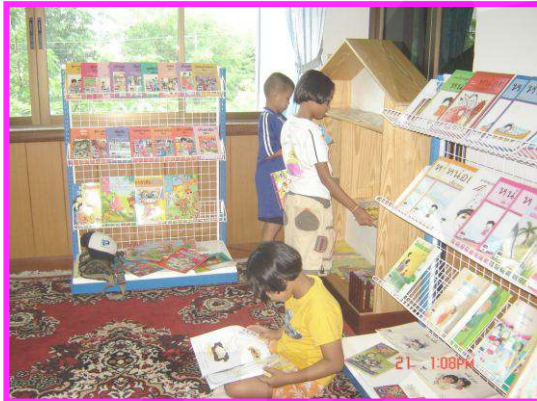
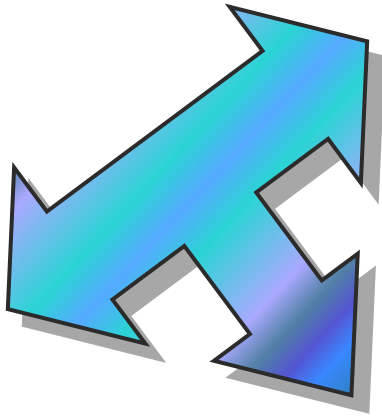
ผลงานการจัดทำนิทานของพวกหนูนะครับคุณครู

คณะครูร่วมประชุม - วางแผน ระหว่าง การดำเนินงานตามโครงการฯ

อุทยานการ

หนุ่ร้กการอ่าน

รางวัลสำหรับคนเก่ง

๑๑

1

- นายกิตติพงศ์ ศิริสุตร
หัวหน้าศึกษานิเทศก์ สพท.
สุพรรณบุรี เขต 1 มอมราชวัลด์
ให้กับนักเรียนที่มีผลงาน
ยอดเยี่ยมในการจัดทำนิทาน

2

- นางอุทัยวรรณ จันทหาร
ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ
เขตการศึกษา 5 จังหวัดสุพรรณบุรี
มอบวุฒิบัตรให้กับนักเรียน
ที่ร่วมโครงการ ฯ